ΕΛΛΗΝ ΣΤΡΑΤΙΩΤΗΣ

1875.

ΕΤΟΣ Σ'. ΤΟΜΟΣ ΙΑ'.

ΦΥΛΛΑΔΙΟΝ ΞΕ'. ΑΘΗΝΗΣΙ. 30. ΜΑΪΟΥ.

ΠΕΡΙ ΤΙΜΗΣ, ΚΑΘ' ΟΣΟΝ ΑΦΟΡΑ ΤΟΝ ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΝ, ΚΑΙ ΤΗΣ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΗΣ ΤΙΜΗΣ.

Ἐάν τις θελήσῃ νὰ ὁρίσῃ ἀκριβῶς διὰ λέξεων τί εἶναι τὸ κοινῶς λεγόμενον τ ι μ ὴ, φοβοῦμαι ὅτι, μεθ' ὅσα καὶ ἂν γράψῃ ἢ εἴπῃ, δὲν θέλει κατορθώσει νὰ περιλάβῃ πᾶν ὅ,τι ἀφορᾷ τὴν τιμήν. Περιοριζόμεθα ἑπομένως εἰς τὸν ἑξῆς λίαν ἀτελῆ ὁρισμόν· «ὅ,τι δὲν συνάδει πρὸς τὰς ἀπαιτήσεις, ἃς ἡ κοινωνία ἔχει ὡς πρὸς τὴν πρὸς αὐτὴν διαγωγὴν τοῦ ἀτόμου ἐν γένει, τοῦτο ἀποτελεῖ προσβολὴν τῆς τιμῆς τῆς κοινωνίας ὑπὸ τοῦ ἀτόμου. Ὅ,τι δὲν συνάδει μὲ τὰς ἀπαιτήσεις τῆς κοινωνίας ὡς πρὸς τὴν διαγωγὴν τοῦ ἀτόμου πρὸς ἑαυτὸ, τοῦτο ἀποτελεῖ προσβολὴν τῆς ἑαυτοῦ τιμῆς ὑπ' αὐτοῦ τούτου τοῦ ἀτόμου.» Καὶ πραγματικῶς, πράξατε ὅ,τι ἂν θέλητε, ἡ ἐπὶ τῶν πράξεων ὑμῶν κρίσις, κυρίως δὲ ἡ ἐπίκρισις, δὲν παρεμβαίνει εἰμὴ εἰς δύο καὶ μόνας περιπτώσεις, αὗται δὲ εἶναι εἴτε ὁπότε τὰ παρ' ὑμῶν πεπραγμένα ἐγγίζουσι τὴν κοινωνίαν, σχετικῶς πρὸς τὰ ἤθη ἢ ἔθιμα αὐτῆς, ἢ ὅτε τὰ παρ' ὑμῶν πεπραγμένα εἶναι τοιαῦτα, ὁποῖα δὲν ἐπερίμενε παρ' ὑμῶν, ὡς ἀτόμου ἑαυτὸ σεβομένου.

Ὅ,τι ἐν γένει ἡ κοινωνία ἀπαιτεῖ ἀπὸ τοὺς συγκροτοῦντας αὐτὴν, αὐτὸ τοῦτο ἀπαιτεῖ καὶ πᾶσα αὐτῆς καταμέρισις. Ἡ δὲ ἀπαίτησις τοῦ στενωτέρου κύκλου, εἰς ὃν ἕκαστον ἄτομον ἀνήκει ἐν τῇ κοινωνίᾳ, ἔχει, ἐκτὸς τῶν ἐν γένει τῆς κοινωνίας ἀπαιτήσεων, καὶ ἀπαιτήσεις ὅλως κεχωρισμένας, ἀφορώσας τὰ ἀποτελοῦντα τὸν κύκλον τοῦτον ἄτομα ἀνὰ ἓν ὡς καὶ τὸ σύνολον αὐτῶν. Αἱ δὲ ἀπαιτήσεις αὗται τοῦ κύκλου εἰς ὃν τις ἀνήκει, εἶναι πολλάκις καὶ ἄσχετοι πρὸς τὰς ἐν γένει ὑπὸ τῆς κοινωνίας.

Μία τις ἐν τῇ κοινωνίᾳ τάξις ἢ κύκλος εἶναι καὶ ὁ στρατὸς, ἡ δὲ κυρία αὐτοῦ μερὶς, ἡ ἔχουσα τὴν τιμὴν νὰ διοικῇ καὶ διευθύνῃ τὰς ἐθνικὰς δυνάμεις, εἶναι τὸ σῶμα τῶν ἀξιωματικῶν. Ἡ διαγωγὴ ἑπομένως τοῦ ἀξιωματικοῦ δέον νὰ ᾖ τοιαύτη, ὅπως μὴ ἀπ' αὐτοῦ ἀποστρέφηται τὸ πρόσωπον τῆς κοινωνίας ἐν γένει, μὴ σκανδαλίζῃ δ' ἀφ' ἑτέρου τὸν ἰδιαίτερον κύκλον εἰς ὃν ἀνήκει, ἤτοι τὸ σῶμα τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ στρατοῦ. Ἔχει λοιπὸν καθῆκον ὁ ἀξιωματικὸς νὰ διάγῃ τὸν βίον αὐτοῦ ἐν γένει οὕτως, ὥστε νὰ τιμᾷ αὐτὸν ἡ κοινωνία ὡς ἄτομον, ὀφείλει δὲ ταυτοχρόνως, ἕνεκεν τῆς στολῆς ἣν φέρει, διαγωγὴν μὴ ἀμαυροῦσαν τὸ ἔνδαλμα τοῦ στρατιωτικοῦ αὐτοῦ βαθμοῦ· ὀφείλει ἐν ἄλλαις λέξεσιν ὁ ἀξιωματικὸς εἰς ἁπάσας αὐτοῦ τὰς πράξεις, ἐὰν μὴ αὗται φέρωσιν ἀλλαχοῦ τὴν εὐθύνην, νὰ φέρηται κατὰ τρόπον μὴ ἐνοχλοῦντα τὴν ἐν γένει τιμὴν τοῦ ἀτόμου, ὡς καὶ τὴν μερικὴν τιμὴν τοῦ στρατιώτου. Ἐντεῦθεν ἀνάγκη νὰ προσέχῃ μὴ προσβάλῃ τὴν ἐν γένει τιμὴν ὡς καὶ τὴν στρατιωτικὴν τιμήν.

Ἡ ἐκτίμησις πράξεώς τινος γίνεται ὑπὸ τῆς κοινωνίας ἐν γένει, ἰδιαιτέρως δὲ ὑπὸ τοῦ κύκλου εἰς ὃν ἕκαστος ἀνήκει, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν τε γραπτῶν ὡς καὶ τῶν ἀγράφων νόμων καὶ σχετικῶν διατάξεων. Ποινὴ διὰ τὰς κακὰς λεγομένας πράξεις

δὲν ἐπιβάλλεται εἰμὴ ἐπὶ τῇ βάσει τῶν γραπτῶν νόμων. Ὅ,τι ὅμως δὲν προβλέπουσιν οἱ γραπτοὶ νόμοι, τιμωρεῖται ὑπὸ τοῦ ἠθικοῦ νόμου. Αἱ ὑπὸ τοῦ γραπτοῦ νόμου εἰς ὡρισμένας πράξεις ἐπιβαλλόμεναι ποιναὶ δὲν φέρουσι πάντοτε προσβολὴν εἰς τὴν τιμήν. Τοὐναντίον ὅμως ἡ ἠθικὴ καταδίωξις καὶ τιμωρία εἶναι ὅ,τι πᾶς τις εὔχεται ἵνα μὴ κατ' αὐτοῦ ὑπάρξῃ ποτέ. Τῳόντι, τί σκληρότερον δι' ἄτομόν τι ἂν ἕνεκεν πράξεώς του τινὸς ἡ κοινωνία, μεθ' ἧς διάγει τὸν βίον αὐτοῦ, ἀποστρέφει ἀπ' αὐτοῦ τὸ πρόσωπόν της; ἂν ὁ ἰδιαίτερος στενὸς κύκλος, ἐν ᾧ ζῇ, δὲν δύναμαι, λέγει, ἐφεξῆς νὰ συζῶ μετὰ τοῦ ἀτόμου τούτου; Ὑπάρχουσιν ἐπικράτειαι, ἐν αἷς ἐπιτρέπεται ἡ ἀπαισία αὕτη ἔκφρασις διὰ τὸ σφάλλον ἄτομον, ἔνθα τὸ σῶμα τῶν ἀξιωματικῶν παρίσταται διαρκὴς ἐπόπτης τῆς διαγωγῆς ἑνὸς ἑκάστου τῶν μελῶν αὐτοῦ. Ὑπάρχουσιν ἐπίσης ἐπικράτειαι, ἐν αἷς ἐγεννήθη ἡ δυσπιστία καὶ καθ' ἃς τὸ σῶμα τῶν ἀξιωματικῶν ἀντικαθίσταται ὑπὸ τῆς ἀνωτάτης στρατιωτικῆς ἀρχῆς, εἰς ἑαυτὴν καὶ τοὺς συμβούλους αὐτῆς συγκεντρωσάσης τὸ δικαίωμα τῆς ἐκτιμήσεως τῆς διαγωγῆς τῶν ἀξιωματικῶν. Ἡ Ἑλλὰς ἀνήκει εἰς τὴν δευτέραν κατηγορίαν ὡς καὶ ἡ Γαλλία. Ἡ Πρωσσία ἐπροτίμησε τὸ πρῶτον σύστημα.

Ἐπιφυλασσόμενοι νὰ γράψωμεν ὀλίγα περὶ τοῦ ἐν Ἑλλάδι ἐπικρατοῦντος συστήματος ἐπὶ τῆς ἐκτιμήσεως τῆς τιμῆς τοῦ ἀξιωματικοῦ, ἐκτιθέμεθα σήμερον ἐνταῦθα τὸ ἐν Γερμανίᾳ παραδεδεγμένον, ἐπὶ τοῦ προκειμένου ζητήματος, σύστημα, συνιστάμενον ἐν ἀρχῇ εἰς τὴν ὑπὸ τῶν συναδέλφων ἐκτίμησιν τῆς τοῦ ἀξιωματικοῦ διαγωγῆς, ἐκτίμησιν ὅμως ἄγρυπνον ἐπ' αὐτῆς ἔχουσαν τὸ ὄμμα τοῦ ἀνωτάτου τῆς χώρας ἄρχοντος, ὅπως μὴ τὸ ἱερώτερον ἐν τῷ κόσμῳ, ἡ τιμὴ τοῦ ἀτόμου, παραδοθῇ ἅρμαιον εἰς χαμαιζήλους ἐνεργείας καὶ ποταπὰς ἐκδικήσεις. Οὕτως ἐν Γερμανίᾳ Συμβούλια τιμῆς ἀνακρίνουσι

πᾶσαν ὑπόθεσιν ἀφορῶσαν τὴν τιμὴν τοῦ ἀξιωματικοῦ, δ ε κ α σ τ ή ρ ι α τ ι μ ῆ ς ἀποφαίνονται ἐπὶ τῆς καταδιωκτικῆς γνωμοδοτήσεως τοῦ συμβουλίου τῆς τιμῆς, τοῦ δὲ δικαστηρίου τῆς τιμῆς ἡ ἀπόφασις ἔχει ἀνάγκην τῆς αὐτοκρατορικῆς κυρώσεως.

Ἀπὸ τοῦ 1843 ὑπῆρχεν ἤδη εἰς τὸν πρωσσικὸν στρατὸν Βασιλικὴ διάταξις περὶ τῶν λεγομένων δικαστηρίων τῆς τιμῆς. Ταύτην παρεδέξατο ἡ μὲν Βυρτεμβέργη τῷ 1858, ἡ δὲ Σαξωνία τῷ 1867, καὶ τέλος ἡ Βαυαρία τῷ 1870.

Ἐγκατασταθείσης τῆς γερμανικῆς αὐτοκρατορίας, ἐπόμενον ἦτο καὶ ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου νέα νὰ ἐκδοθῇ διάταξις, ὅπερ ἐγένετο τὴν 2. Μαΐου 1874, ἰσχὺν ἔχουσα δι' ἅπαντα τὸν γερμανικὸν στρατόν.

Ἡ αὐτοκρατορικὴ αὕτη διάταξις, πεμπομένη τότε πρὸς τὸν ἐπὶ τοῦ πολέμου ὑπουργὸν πρὸς δημοσίευσιν, συνωδεύετο διὰ διαταγῆς τοῦ αὐτοκράτορος, συνοψιζούσης τοὺς κανόνας τῆς διαγωγῆς, ἀφ' ὧν οἱ ἀξιωματικοὶ ὀφείλουσι νὰ μὴ ἀπομακρύνωνται ἐπὶ ποινῇ ἐλλείψεως πρὸς τὰς ὑποχρεώσεις, ἃς δικαιοῦταί τις ἀπαιτεῖν ἀπὸ τῶν ἐχόντων τὴν τιμὴν νὰ φέρωσι τὸ ξίφος. Ἄλλως δὲ ἐκ τοῦ περιεχομένου τῆς διαταγῆς ταύτης παρατηρεῖ τις, ὅτι αὕτη ἀποτελεῖ μέρος ὁλοκληρωτικὸν τῆς περὶ δικαστηρίων τῆς τιμῆς αὐτοκρατορικῆς διατάξεως τῆς αὐτῆς ἡμερομηνίας, ὡς περιλαμβάνον τὰς βάσεις τῆς ἐνεργείας τῶν δικαστηρίων τούτων. Ἰδοὺ ἡ αὐτοκρατορικὴ αὕτη διαταγή.

Διαταγὴ τοῦ αὐτοκράτορος τῆς Γερμανίας πρὸς τὸν ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν ὑπουργὸν αὐτοῦ ὑπὸ ἡμερομηνίαν 2. Μαΐου 1874.

«Ἡ ἐμὴ θέλησις εἶναι, ὅπως ἡ παρ' ἐμοῦ σήμερον ἐκδιδομένη διάταξις, ἡ ἀφορῶσα τὰ δικαστήρια τῆς τιμῆς τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ στρατοῦ μου, ἐννοηθῇ καὶ ἐφαρμοσθῇ κατὰ τὸ πνεῦμα ὅπερ ἐν παντὶ καιρῷ ἐχαρακτήρισε τὸν στρατόν μου.

» Συνεπῶς πέποιθα ὅτι ὅλον τὸ σῶμα τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ στρατοῦ μου θέλει θεωρήσει ἐν τῷ μέλλοντι, ὡς τοῦτο ἔπραξε καὶ κατὰ τὸ παρελθόν, τὴν τιμὴν αὐτοῦ ὡς τὸ πολυτιμότερον αὐτοῦ ἀγαθόν, καὶ ὅτι ὅλον τὸ σῶμα τῶν ἀξιωματικῶν ὡς καὶ ἕκαστον τῶν μελῶν του θέλει θεωρεῖ καθῆκον αὐτοῦ νὰ τηρήσῃ αὐτὴν καθαρὰν καὶ ἀκηλίδωτον. Ἡ πλήρωσις τοῦ καθήκοντος τούτου συνεπιφέρει τὴν ἐν συνειδήσει πλήρη ἐκπλήρωσιν ἁπάντων τῶν λοιπῶν καθηκόντων τοῦ ἀξιωματικοῦ. Ἡ ἀληθὴς τιμὴ δὲν δύναται νὰ ὑπάρξῃ ἄνευ τῆς μέχρι θανάτου πίστεως, ἄνευ ἀκλονήτου γενναιότητος, ἄνευ στερεᾶς ἀποφασιστικότητος, ἄνευ ὑπακοῆς ἐκτεινομένης μέχρι τῆς αὐταπαρνήσεως, ἄνευ ἐντελοῦς φιλαληθείας, ἄνευ ἀπολύτου ἐγκυμοσύνης, μήτε ἄνευ τῆς πλήρους καὶ μέχρι τῆς ἑαυτοῦ θυσίας ἐκπληρώσεως ὅλων τῶν καθηκόντων, καὶ αὐτῶν ἔτι τῶν κατ' ἐπιφάνειαν ἐλαχίστης ἀξίας. Ἡ τιμὴ ἀπαιτεῖ, ὥστε ὁ ἀξιωματικός, διὰ τῆς ἐξωτερικῆς αὐτοῦ συμπεριφορᾶς, νὰ ἐπιδεικνύῃ τὴν ἀξίαν ἣν περιβέβληται ὡς ἀνήκων εἰς τὴν κλάσιν τὴν ἐπιτετραμμένην τὴν ὑπεράσπισιν τοῦ θρόνου καὶ τῆς πατρίδος. Ὁ ἀξιωματικὸς ὀφείλει νὰ προσέχῃ ὅπως μὴ συχνάζῃ εἰμὴ τὰς κοινωνίας, ἔνθα βασιλεύουσι τὰ χρηστὰ ἤθη, καὶ νὰ μὴ χάνῃ ποτὲ ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ, πρὸ πάντων εἰς τὰ δημόσια μέρη, ὅτι δέον νὰ θεωρῆται οὐχὶ μόνον ὡς μέλος τῆς καλῆς κοινωνίας, ἀλλὰ ταὐτοχρόνως ὡς ἄνθρωπος ὑπόχρεως νὰ ὑποστηρίζῃ τὴν τιμὴν καὶ νὰ πληρώσῃ τὰ στενὰ καθήκοντα τῆς τάξεως αὐτοῦ. Ὀφείλει ν' ἀποφεύγῃ πάσας τὰς πράξεις τὰς ἐπιδεκτικὰς νὰ παραβλάψωσι τὴν ἰδίαν αὐτοῦ ὑπόληψιν ἢ τὴν τοῦ σώματος τῶν ἀξιωματικῶν, ἐπίσης δὲ καὶ πᾶσαν ὑπερβολήν· ὀφείλει νὰ μὴ παραδίδηται μήτε εἰς τὴν πόσιν, μήτε εἰς τὰ τυ-

χηρὰ παιγνίδια, νὰ μὴ συνομολογῇ μηδεμίαν ἐκ τῶν ὑποχρεώσεων, εἰς ἃς δύναται νὰ προσαφθῇ ἡ ἰδέα μέσων ὀλίγων λεπτῶν, ὡς εἰσὶ τὰ τοῦ χρηματιστηρίου παιγνίδια, ἐπιχειρήσεις ἐμπορικαὶ, ὧν ὁ σκοπὸς δὲν εἶναι ἀπρόσβλητος καὶ δὲν ἀπολαύουσι πλήρη ὑπόληψιν. Ἐν γένει ὀφείλει ν' ἀποφεύγῃ τὴν ἀναζήτησιν τοῦ νὰ βελτιώσῃ τὴν χρηματικὴν αὐτοῦ κατάστασιν διὰ τῶν μέσων, ὧν ἡ πλήρης χρηστότης δὲν εἶναι προφανής. Ὁ ἀξιωματικὸς ὀφείλει νὰ μὴ δίδῃ ποτὲ ἀπερισκέπτως τὸν λόγον τῆς τιμῆς αὐτοῦ (1).

»Ὅσῳ ἡ πολυτέλεια καὶ ἡ εὐζωΐα μεταδίδονται ἐν τῇ κοινωνίᾳ, ἐπὶ τοσοῦτον εἶναι τῶν τοῦ καθήκοντος τοῦ ἀξιωματικοῦ τὸ μηδέποτε ἐπιλανθάνεσθαι ὅτι δὲν εἶναι τὰ ὑλικὰ ἀγαθὰ τὰ παρασχόντα καὶ διατηρήσοντα αὐτῷ τὴν ἔντιμον θέσιν, ἣν ἐν τῇ ἐπικρατείᾳ κατέχει ὡς καὶ ἐν τῇ κοινωνίᾳ. Ὄχι μόνον ἡ μαλθακότης ἤθελε διακινδυνεύσει τὰς στρατιωτικὰς ἰδιότητας τοῦ ἀξιωματικοῦ, ἀλλ' ἔτι πρὸς, ὁ πρὸς τὸ κέρδος καὶ τὰς ὑλικὰς ἀπολαύσεις ἔρως ἤθελον ἔχει ὡς συνέπειαν τὸν χλονισμὸν τῆς βάσεως, ἐφ' ἧς στηρίζεται τὸ σῶμα τῶν ἀξιωματικῶν.

»Ὅσῳ μᾶλλον τὰ σώματα τῶν ἀξιωματικῶν θέλουσιν ἐμπνέεσθαι ὑπὸ αἰσθημάτων τῆς συναδελφότητος καὶ ὑπὸ ἀληθοῦς πνεύματος τοῦ σώματος, τόσῳ μᾶλλον θέλει εἶσθαι αὐτοῖς εὔκολον τὸ ν' ἀποφεύγωσι τὰς ὑπερβολὰς, τὸ νὰ ἐπαναφέρωσιν ἐπὶ τῆς εὐθείας ὁδοῦ τοὺς συναδέλφους αὐτῶν, οἵτινες ἤθε-

(1) Τὰ ἐν τῇ παραγράφῳ ταύτῃ ἀποτελοῦσιν ὡς εἰπεῖν ὁλόκληρον τὸ σῶμα τῶν πράξεων τοῦ ἀξιωματικοῦ, αἵτινες δύνανται νὰ φέρωσιν αὐτὸν ἐνώπιον δικαστηρίου τῆς τιμῆς, οὐδ' εὑρηται ἀλλαχοῦ, οὐδ' εἰς τὴν περὶ τῶν δικαστηρίων τούτων αὐτοκρατορικὴν διάταξιν, ἔκθεσις ὁρίζουσα ἀκριβέστερον τὰς περιστάσεις, αἵτινες δικάζονται ὑπ' αὐτοῦ.

λον εἰσέλθει εἰς κακόν τινα δρόμον, καὶ νὰ παραμερίζωσι τὰς ἀνωφελεῖς ἔριδας καὶ τὰς ἀναξιοπρεπεῖς φιλονεικίας.

»Ἡ συνείδησις, ἣν οἱ ἀξιωματικοὶ, δικαίῳ τῷ λόγῳ, ἔχουσι περὶ τῆς ἀξίας αὐτῶν, δὲν πρέπει ποτὲ νὰ μεταβάλληται εἰς ὑπεροψίαν ἢ εἰς ἔλλειψιν ὑπολήψεως ἐκ μέρους αὐτῶν πρὸς τὰς λοιπὰς τῆς κοινωνίας κλάσεις. Ὅσῳ μᾶλλον ὁ ἀξιωματικὸς ἀγαπᾷ τὸ ἐπάγγελμά του, τόσῳ μᾶλλον ὑψηλότερον ὀφείλει νὰ θέτῃ τὸν σκοπὸν αὐτοῦ, καὶ τόσῳ μᾶλλον ὀφείλει νὰ ἦναι πεπεισμένος, ὅτι ἡ ἐμπιστοσύνη ἣν δεικνύουσιν αἱ διάφοροι τῆς κοινωνίας κλάσεις πρὸς τὸ σῶμα τῶν ἀξιωματικῶν, εἶναι συνθήκη ἀναγκαία ὅπως ἀσφαλίσῃ τὴν ἐπιτυχίαν τῆς ἐνδόξου καὶ ὑπερτάτης ἀποστολῆς τοῦ στρατοῦ.

»Εἰμὶ πεπεισμένος, ὅτι οἱ ἀξιωματικοὶ τῆς ἐφεδρείας καὶ τῆς λανδβὲρ, ὡς καὶ οἱ ἀξιωματικοὶ οἱ ἀφιέμενοι, οἷς διετήρησα τὸ δικαίωμα νὰ φέρωσι τὴν στρατιωτικὴν στολὴν, θέλουσι γινώσκει νὰ κρατήσωσι τὴν τιμὴν τοῦ σώματος. Εἶναι καθῆκον αὐτῶν, ἀφοῦ μετέχουσι τῆς τιμῆς ταύτης· δὲν θέλουσι τὸ λησμονήσει εἰς τὰς διαφόρους περιστάσεις τοῦ ἰδιωτικοῦ αὐτῶν βίου.

»Οἱ διοικηταὶ συνταγμάτων καὶ οἱ τὰς αὐτὰς ὑποχρεώσεις ἔχοντες στρατιωτικοὶ προϊστάμενοι εἶναι ἀπέναντί μου ὑπεύθυνοι διὰ τὴν διατήρησιν ζωηροῦ αἰσθήματος τιμῆς ἐντὸς τοῦ σώματος τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ ἐνεργοῦ στρατοῦ ὡς καὶ τῆς ἐφεδρείας καὶ τῆς λανδβέρ. Τὰ μέσα, ἃ διατιθέασιν ὅπως μορφώσωσιν ἐπ' ἀγαθῷ τοὺς νέους ἀξιωματικοὺς, δίδουσιν αὐτοῖς τὴν δυνητικότητα νὰ καταστήσωσιν αἰσθητὴν τὴν ἐπιρροὴν αὐτῶν πρὸς διατήρησιν τοῦ πνεύματος τούτου, ὅπερ μόνον καθιστᾷ τοὺς στρατοὺς μεγάλους, καὶ πέραν τῆς σφαίρας καὶ αὐτῆς ἔτι τῆς διαρκείας τῆς διοικήσεως αὐτῶν. Θέλουσι φθάσει τὸν σκοπὸν τοῦτον μετ' ἐπιτυχίας, ἐπιμένοντες, ὥστε οἱ νέοι

ἀξιωματικοὶ ν' ἀκολουθῶσι τὰς φιλικὰς συμβουλὰς τῶν ἀρχαιοτέρων αὐτῶν συναδέλφων, καὶ πείθοντες αὐτοὺς, ὅτι τὸ προσέχειν καὶ διευθύνειν τὴν διαγωγὴν τῶν νεωτέρων εἶναι δικαίωμα τῶν ἀρχαιοτέρων ἀξιωματικῶν.

»Οὕτως ἐφαρμοζόμενα ἡ ἀγωγὴ, τὸ παράδειγμα, αἱ συμβουλαὶ, αἱ προειδοποιήσεις καὶ αἱ διαταγαὶ, θέλουσι βεβαίως ἔχει ὡς ἀποτέλεσμα νὰ καταστήσωσι μᾶλλον ἐπὶ μᾶλλον σπάνια τὰ συμβάντα τὰ ὑποβλητέα εἰς τὴν ἀπόφασιν τοῦ δικαστηρίου τῆς τιμῆς.

»Οἱ ὅροι τῆς παρούσης μου διατάξεως (τῆς κανονιζούσης τὰ περὶ δικαστηρίων τῆς τιμῆς) ἔχουσι τὸν σκοπὸν νὰ διατηρήσωσιν εἰς τὸ σῶμα τῶν ἀξιωματικῶν τὸ ἱπποτικὸν πνεῦμα· δεικνύουσι προσέτι τοὺς κανόνας, οὓς δέον ν' ἀκολουθήσῃ τις, ὅπως παρεμβαίνῃ εἰς τὴν περίπτωσιν, καθ' ἣν ἀξιωματικός τις ἤθελεν εἶσθαι ὑπὸ τὸ βάρος τῆς μομφῆς ὅτι ἀφῆκε νὰ κηλιδωθῇ ἡ τιμὴ αὐτοῦ, ἢ καὶ ὁπότε ἀξιωματικός τις ἤθελε φοβεῖσθαι ὅτι ἐκηλιδώθη ἡ τιμὴ αὐτοῦ.

Οὕτω τὰ συμβούλια τῆς τιμῆς (1) καθιστῶνται τὰ ὄργανα τῶν διοικητῶν (2), οἷς ἀπόκειται ἡ διεύθυνσις τῶν δικαστη-

(1) Ἐν τῇ περὶ δικαστηρίων τῆς τιμῆς αὐτοκρατορικῇ διατάξει ὁ ἀναγνώστης θέλει κατανοήσει, ὅτι ἄλλο δικαστήριον καὶ ἄλλο συμβούλιον τιμῆς. Τὰ δεύτερα προπαρασκευάζουσι τὴν ἐργασίαν διὰ τὰ πρῶτα, ἂν μὴ διεκπεραιώσωσιν αὐτήν.

(2) Τὸ 12 ἄρθρον τῆς περὶ δικαστηρίων τῆς τιμῆς αὐτοκρατορικῆς διατάξεως εὐκρινίζει σαφῶς ποίους ἐννοεῖ ὑπὸ τὸν τίτλον διοικηταὶ ἡ αὐτοκρατορικὴ διαταγή. Τὸ ἐν λόγῳ ἄρθρον ἔχει οὕτω πως·

«Τὸ δικαστήριον τῆς τιμῆς σώματός τινος ἀξιωματικῶν τοῦ ἐνεργοῦ στρατοῦ προεδρεύεται ὑπὸ τοῦ διοικητοῦ τοῦ συντάγματος, τοῦ τάγματος ἢ τῆς μοίρας. Τὸ δικαστήριον τῆς τιμῆς σώματος ἀξιωματικῶν τῆς ἐφεδρείας καὶ τῆς λάνδβερ ὑπὸ τοῦ διοικητοῦ διαμερίσματος τοῦ λαβδερινοῦ τάγματος.

ρίων τῆς τιμῆς, καὶ οἵτινες εἶναι ὑπεύθυνοι περὶ τοῦ τρόπου, καθ' ὃν τὰ δικαστήρια ταῦτα ἐνεργοῦσιν εἰς τὴν ἐξέτασιν τῶν τῆς τιμῆς ὑποθέσεων, αἵτινες δύνανται νὰ παρουσιασθῶσιν εἰς τὴν ἔκτασιν τῆς ὑπηρεσίας αὐτῶν. Τὰ μέλη τῶν συμβουλίων τῆς τιμῆς ὀφείλουσι νὰ ἐνεργῶσιν ὡς φιλικὰ συμβούλια πλησίον ἐκείνων ἐκ τῶν συναδέλφων αὐτῶν, οἵτινες φέρουσιν ἐνώπιον αὐτῶν τὰς περὶ τιμῆς ὑποθέσεις των. Ἀνατιθέμενος εἰς τὴν ψῆφον τῶν συναδέλφων αὐτῶν τὴν ὀνομάτωσιν τῶν μελῶν τοῦ συμβουλίου τῆς τιμῆς (1), εἶχον τὴν πρόθεσιν οὐχὶ μόνον νὰ θέσω πλησίον τοῦ διοικητοῦ ὄργανα ἁρμόδια νὰ φέρωσιν εἰς καλὸν πέρας τὰς περὶ τιμῆς ὑποθέσεις, συνήθως λεπτὰς, αἵτινες ὑποβάλλονται αὐτοῖς, ἀλλὰ ταυτοχρόνως νὰ εὕρω διὰ τὴν πλήρωσιν τῆς λειτουργίας ταύτης ἀξιωματικοὺς ἀπολαύοντας τὴν ἐμπιστοσύνην τῶν συναδέλφων αὐτῶν εἰς ἀρκούντως ὑψηλὸν βαθμὸν, ὅπως δύνανται οὗτοι νὰ τοῖς δίδωσι γνώμας αὐθεντικὰς εἰς ζητήματα τιμῆς. Φρονῶ ὅτι οὐδεὶς ἀξιωματικὸς θέλει δώσει τὴν ψῆφον αὐτοῦ εἰς συνάδελφον, χωρὶς νὰ ἐμπνέηται ὑπὸ τῶν ἀρχῶν τούτων, τῶν συμφώνων πρὸς τὸν τρόπον καθ' ὃν ἐγὼ βλέπω τὸ πρᾶγμα.

»Τὰ δικαστήρια τῆς τιμῆς ἔχουσι διττὴν ἀποστολήν· ὀφείλουσι, διὰ τῆς ἀποφάσεως αὐτῶν, ν' ἀποπλύνωσι τὴν τιμὴν ἑκάστου ἀπὸ ὑποψίας μὴ βασίμους, ἐφ' ὅσον δὲν δύναταί τις νὰ τὰς ἀπομακρύνῃ δι' ἄλλων μέσων. Εἰς αὐτὰ ἐπίσης ἀπόκειται ἡ

»Αὐτοὶ οὗτοι εἶναι οἱ ἀξιωματικοὶ, οἵτινες ἐν τῇ παρούσῃ διατάξει παρουσιάζονται ὑπὸ τὴν γενικὴν ἐπωνυμίαν διοικηταί».

(1) Τὸ 15. ἄρθρον τῆς περὶ δικαστηρίων τῆς τιμῆς αὐτοκρατορικῆς διατάξεως κανονίζει τὸν τρόπον τῆς ὀνοματώσεως τοῦ συμβουλίου τῆς τιμῆς διὰ τοὺς ἀξιωματικοὺς βαθμοῦ λοχαγοῦ καὶ κάτω, τὸ δὲ 21. διὰ τοὺς ἀνωτέρους ἀξιωματικούς. Τὰ μέλη ταῦτα ὁρίζονται διὰ τῆς ψήφου τῶν συναδέλφων.

ὑπεράσπισις τῆς τιμῆς τοῦ σώματος τῶν ἀξιωματικῶν ἐναντίον ἐκείνων τῶν μελῶν αὐτοῦ, ὧν ἡ διαγωγὴ ἤθελεν εἶσθαι φύσεως ἐκθετούσης αὐτήν. Δὲν δύναταί τις ν' ἀπαριθμήσῃ ὅλας τὰς περιστάσεις, αἵτινες ἀπαιτοῦσι τὴν παρέμβασιν τῶν δικαστηρίων τῆς τιμῆς. Ὅπως τὰς διακρίνῃ τις, ἀρκεῖ νὰ στηριχθῇ ἐπὶ τῶν ὅρων τῆς θελήσεώς μου, τῶν ἄνωθι ἐκτεθέντων(1).

»Ἔχω πεποίθησιν ὅτι αἱ στρατιωτικαὶ ἀρχαὶ δὲν θέλουσι παραπέμψει ἐνώπιον τῶν δικαστηρίων τῆς τιμῆς τοὺς ἀξιωματικούς, οἵτινες ἤθελον καταστῆ ἔνοχοι ἔργων, ἅτινα δύνανται νὰ τιμωρήσωσι ποιούμενοι χρῆσιν τῶν δικαιωμάτων, τῶν παρακεχωρημένων αὐτοῖς ὅπως διατηρῶσι τὴν πειθαρχίαν καὶ ἀσφαλίζωσι τὴν αὐθεντίαν αὐτῶν· ἄλλως πράττοντες, ἤθελον ἐλαττώσει τὸ γόητρον τῶν ἀποφάσεων, τῶν ὑπὸ τῶν δικαστηρίων τῆς τιμῆς ἐκδιδομένων.

»Τὸ συμβούλιον καὶ τὰ δικαστήρια τῆς τιμῆς, φροντίζοντα ἀφ' ἑνὸς νὰ διατηρῆται ἀνέπαφος ἡ τιμὴ τοῦ σώματος τῶν ἀξιωματικῶν, ὀφείλουσιν ἀφ' ἑτέρου νὰ ἐμπνέωνται ὑπὸ πνεύματος καλοκἀγαθίας. Ἡ διαδικασία δέον νὰ περιορίζηται εἰς τὰ γεγονότα τοῦ ζητήματος, χωρὶς νὰ πλανᾶται ἐν τῇ ἐξετάσει γεγονότων, ἅτινα δὲν σχετίζονται πρὸς αὐτὸ ἀπ' εὐθείας, καὶ χωρὶς ν' ἀφίενται νὰ παρεμποδίζωνται ἢ σταματῶσι διὰ τύπων ἀνωφελῶν. Ὀφείλουσι νὰ προσέχωσι σπουδαίως ὅπως αἱ ἐσωτερικαὶ ὑποθέσεις σώματος ἀξιωματικῶν μὴ ἐξέρχωνται ποσῶς πέραν τοῦ κύκλου τοῦ σώματος τούτου τῶν ἀξιωματικῶν πλέον τοῦ ὅσον εἶναι ἀπολύτως ἀναγκαῖον.

»Πεπεισμένος ὅτι ἡ διάκρισις τῶν καλῶν ἠθῶν καὶ ἡ καλὴ

(1) Ὡς ἐν σημειώσει προηγουμένη εἴπομεν, αἱ περὶ ὧν ὁ λόγος περιστάσεις περιεκτικῶς περιέχονται εἰς τὴν πρώτην παράγραφον τῆς παρούσης αὐτοκρατορικῆς διαταγῆς.

συμπεριφορὰ βασιλεύουσιν ἐν τῷ στρατῷ μου, καὶ ὅτι αἱ διαφοραὶ καὶ αἱ προσβολαὶ μέλλουσι νὰ καταστῶσι μᾶλλον ἐπὶ μᾶλλον σπάνιαι μεταξὺ ἀξιωματικῶν, ἀπεφάσισα ὥστε τὰ τῆς διατάξεως τῆς 2. καὶ 21. Ἰουλίου 1843 (1) παύσωσιν οὖσαι ἐν ἰσχύϊ· δέον ὅμως νὰ ἐννοηθῇ, ὅτι, ὁπότε ἀξιωματικός τις ἤθελε περιπλακῇ μετά τινος ἄλλου ἀξιωματικοῦ εἰς ὑπόθεσιν, ἥτις ἐγγίζει τὴν τιμὴν, ὀφείλει νὰ εἰδοποιήσῃ, ὁ ἴδιος ἀπ' εὐθείας ἢ δι' ἄλλου τινὸς συναδέλφου αὐτοῦ, τὸ συμβούλιον τῆς τιμῆς ἀφ' οὗτινος ἐξαρτᾶται, καὶ τοῦτο, τὸ ἀργότερον, καθ' ἣν στιγμὴν δέχεται ἢ πέμπει πρόκλησιν.

»Τὸ συμβούλιον τῆς τιμῆς ὀφείλει νὰ εἰδοποιήσῃ περὶ τούτου ἀμέσως τὸν διοικητήν, καὶ νὰ δοκιμάσῃ, πρὸ τῆς στιγμῆς

(1) Ἡ διάταξις αὕτη τοῦ 1843 ἐκανόνιζε τὴν παρέμβασιν τῶν δικαστηρίων τῆς τιμῆς καὶ πάσας τὰς ὑποθέσεις τὰς ἐπιθεκτικὰς νὰ παραγάγωσι συνάντησιν μεταξὺ ἀξιωματικῶν· περιεῖχε δὲ καὶ τὰς ποινὰς τὰς ἐπιβαλλομένας κατὰ τῶν ἀξιωματικῶν, οἵτινες ἐμονομάχουν, καὶ ὅτε εἰσέτι οἱ ἀξιωματικοὶ οὗτοι εἶχον ὑποβάλει τὴν διαφορὰν αὐτῶν εἰς τὸ δικαστήριον τῆς τιμῆς πρὶν ἢ λύσωσι τὴν ἔριδα αὐτῶν διὰ τῶν ὅπλων. Κατὰ τὰς περιστάσεις αἱ ποιναὶ αὗται συνίσταντο εἰς κράτησιν ἐντὸς φρουρίου ἐπὶ μῆνα μέχρι δύο ἐτῶν, ὁπότε ἡ μονομαχία δὲν παρηκολουθεῖτο ὑπὸ θανάτου, μὲ τεσσάρων μέχρις ἓξ ἐτῶν διὰ τὸν ἐπιζῶντα ἂν ἐφόνευε τὸν ἀντίπαλον αὐτοῦ· μὲ δέκα μέχρις εἴκοσι ἐτῶν, ἂν τὸν ἐφόνευε καθ' ἣν στιγμὴν καθίστατο ὁ τελευταῖος ἀνίκανος νὰ ὑπερασπίσῃ ἑαυτόν. Οὐδέποτε ἡ μονομαχία ἠδύνατο νὰ μείνῃ ἀτιμώρητος. Κατὰ τὴν αὐτὴν διάταξιν οἱ μονομαχοῦντες ἠδύναντο νὰ τιμωρηθῶσι πειθαρχικῶς μὲ τὴν ποινὴν περιορισμοῦ ὑπὸ τῶν διοικητῶν τῶν σχετικῶν μεραρχιῶν εἰς περίστασιν, καθ' ἣν ἡ μονομαχία ἔλαβε χώραν ἄνευ κακῆς προθέσεως, καὶ μόνον ὅπως εὐχαριστήσῃ τὰς ἀνάγκας τῆς εὐπρεπείας ἃς συμπαρασύρει ἡ τοῦ ἀξιωματικοῦ κατάστασις. Ἐπίσης, ὁπότε ἡ συνάντησις δὲν ἐπήνεγκεν οὐδεμίαν εἰς τοὺς παλαιστὰς βλάβην, ὡς καὶ ὁπότε ἀμφότεροι ἦσαν ἐλεύθεροι μομφῆς, καὶ τέλος ὁπότε οὐδεμία περίστασις ἐπήρχετο ἐπιβαρύνουσα τὸ γεγονός.

τῆς διὰ τὴν μονομαχίαν ὁρισθείσης, τὴν συμφιλίωσιν, ὅσον ὀλίγον καὶ ἂν τῷ φαίνεται δυνατή. Καθ' ἣν περίπτωσιν τὸ διάβημα τοῦτο ἤθελε γείνει ἄνευ ἀποτελέσματος, δέον νὰ φροντίσῃ νὰ κανονισθῶσιν αἱ συνθῆκαι τῆς συναντήσεως εἰς τρόπον, ὥστε ἡ σοβαρότης αὐτῶν νὰ μὴ ᾖ δυσανάλογος πρὸς τὴν σοβαρότητα τῆς προσβολῆς. Ἐὰν ἡ μονομαχία δὲν ἦναι δυνατὸν νὰ μὴ πραγματοποιηθῇ, ὁ πρόεδρος ἢ ἓν μέλος τοῦ συμβουλίου τῆς τιμῆς δέον νὰ παρευρεθῇ κατ' αὐτὴν ὡς μάρτυς καὶ ἐνεργήσῃ, ὥστε τὸ πᾶν νὰ λάβῃ χώραν κατὰ τοὺς κανόνας τῆς τιμῆς (1).

Δὲν συμφέρει νὰ ὑποβάλληται ὑπόθεσις μονομαχίας εἰς τὴν ἀπόφασιν δικαστηρίου τῆς τιμῆς, εἰμὴ ὁπότε ὁ εἷς ἢ ὁ ἕτερος τῶν ἐχόντων τὴν διαφορὰν προσέβαλε τὴν τιμὴν τοῦ σώματος διὰ τῆς διαγωγῆς αὐτοῦ κατὰ τὴν πρόκλησιν ἢ κατὰ τὰ διαβήματα τὰ ὑπὸ τοῦ συμβουλίου τῆς τιμῆς πειραθέντα. Τὸ δικαστήριον τῆς τιμῆς ὀφείλει πάντοτε νὰ ἐπιλαμβάνηται, ὁπότε εἷς ἀξιωματικός, βιαίως καὶ ἄνευ ἀφορμῆς, προσβάλλει σοβαρῶς ἕνα τῶν συναδέλφων αὐτοῦ, διότι ἐννοῶ νὰ μὴ ἀνέχωμαι ἐφεξῆς ἐν ταῖς τάξεσι τοῦ στρατοῦ μου ἀξιωματικὸν ἱκανὸν νὰ προσβάλῃ ἐκ κακοβουλίας τὴν τιμὴν συναδέλφου του, ὡς οὐδὲ ἀξιωματικὸν ἀνίκανον νὰ ὑπερασπίσῃ τὴν ἑαυτοῦ τιμήν.

»Οἱ διοικηταὶ συνταγμάτων ὡς ἐπίσης οἱ ἀξιωματικοὶ οἵτινες ἀπολαύουσι τὰ αὐτὰ δικαιώματα, θέλουσι φροντίσει νὰ φέρωσι τὴν παροῦσαν διαταγὴν εἰς γνῶσιν τῶν ἀξιωματικῶν

(1) Κατὰ τὸ γράμμα τῆς περὶ δικαστηρίων τῆς τιμῆς διατάξεως τοῦ 1843, ἡ μονομαχία ἀπηγορεύετο ἀπολύτως καὶ ἐτιμωρεῖτο. Κατὰ τὸ γράμμα ὅμως τῆς παρούσης αὐτοκρατορικῆς διαταγῆς, ἥτις, ὡς ἀλλαχοῦ εἴπομεν, δύναται νὰ θεωρηθῇ ὡς ἐπίσημος εἰσαγωγὴ εἰς τὴν νέαν διάταξιν περὶ τῶν αὐτῶν δικαστηρίων, ἡ μονομαχία φαίνεται κατά τινας περιστάσεις ἀνεκτή.

τῶν νεωστὶ ὀνομασθέντων ἐν τῷ ἐνεργῷ στρατῷ, ὡς καὶ ἐν τῷ τῆς ἐφεδρείας καὶ τῆς λάνδβερ· περιπλέον, αἱ θελήσεις μου, αἱ ἐκφρασθεῖσαι ἐντὸς τοῦ ἐγγράφου τούτου, δέον συχνὰ νὰ ὑπενθυμίζωνται εἰς τοὺς ἀξιωματικοὺς τοῦ στρατοῦ μου. Θέλουσιν ἀναγνωσθῆ εἰς τοὺς ἀξιωματικοὺς συνηγμένους ἐπὶ τῷ αὐτῷ.

»Ἐν Βερολίνῳ, τῇ 2 Μαΐου 1874.

ΓΟΥΔΙΕΛΜΟΣ.»

Ἀναγράψαντες ὧδε ὁλόκληρον τὴν πρὸς τὸν ἐπὶ τοῦ πολέμου ὑπουργὸν αὐτοκρατορικὴν διαταγὴν τῆς 2. Μαΐου 1874, τὴν συνοδεύουσαν τὴν τῆς αὐτῆς ἡμερομηνίας αὐτοκρατορικὴν διάταξιν περὶ τῶν δικαστηρίων τῆς τιμῆς, θέλομεν εἰς ἕτερον ἄρθρον πραγματευθῆ περὶ τῆς τελευταίας ταύτης διατάξεως, ὅσῳ συντόμως τὸ ἐπιτρέπει ἡμῖν ἡ τοῦ πράγματος σπουδαιότης.

Β. Ι. Βαλτινός.

ΠΕΡΙ ΠΥΡΟΒΟΛΩΝ, ΕΜΒΟΛΩΝ ΚΑΙ ΝΑΥΚΛΑΣΤΡΩΝ,

ἤτοι, πραγματεία βραβευθεῖσα ἐν Ἀγγλίᾳ καὶ πραγματευομένη περὶ τῆς θαλασσίου τακτικῆς, καθόσον ἐπιρρεάζεται ὑπὸ τῶν ὅπλων τούτων (*).

Ὡς ἀνωτέρω εἴπομεν, μεγάλην ἔχω πεποίθησιν εἰς ὁλότοιχα πυρὰ ἐφ' ὅσον πλοῖόν τι συμπράττει μεθ' ἑτέρων καὶ κατὰ συνέπειαν ὀφείλει νὰ τηρῇ τὴν, εἰς ἣν ἐτάχθη, θέσιν αὐτοῦ. Τὰ ὁλότοιχα ταῦτα πυρὰ δυνάμεθα νὰ βάλλωμεν κατὰ διαφόρους τρόπους, εἴτε διὰ τῶν ἐπιστατῶν τῶν πυροβόλων, εἷς τῶν ὁποίων θὰ διευθύνῃ τοὺς λοιποὺς, εἴτε διὰ τοῦ ἐπιστάτου τῶν πυροβόλων συνεπείᾳ διαταγῆς παρὰ τοῦ ἐπιβολέως εἴτε δι' ἠλεκτρισμοῦ ἢ διὰ τοῦ ἐπιβολέως.

Ὁ ἠλεκτρισμὸς, πρὸ τοῦ καταστῇ χρήσιμος πρὸς πυροβο-

(*) Συνέχεια· ἴδε τὸ προηγούμενον φυλλάδιον.

λισμὸν ὁλοπλεύρων πυρῶν ἐν καιρῷ ναυμαχίας, πρέπει νὰ ἐφελκύσῃ μεγαλειτέραν πεποίθησιν, καὶ ἧ βεβαιότερος ἢ κατὰ τὸ παρὸν ἐν τοῖς ἀποτελέσμασιν αὐτοῦ. Ὅ,τι πρὸς τοῦτο ἀπαιτεῖται, εἶναι ἡ εἰσαγωγὴ διαρκοῦς ἠλεκτρικῆς συστοιχίας ἀρκετῆς δυνάμεως ὅπως πυροβολῇ μετὰ βεβαιότητος ἀριθμόν τινα πυροβόλων (ὁλοπλεύρως κατὰ διαδοχὴν), καὶ ἐν περιστάσει εἰσέτι καθ' ἣν ὑφίστανται μικρὰ σφάλματα εἰς τὰ σύρματα καὶ συνδέσεις ἢ ἄλλαι μικραὶ βλάβαι. Τοιαύτης συστοιχίας πρέπει νὰ ποιῶμεν μεγάλην χρῆσιν εἰς ἅπαντα τὰ τοῦ πυροβολικοῦ γυμνάσια, διὰ τοῦ τρόπου δὲ τούτου καὶ τὰς ὑπηρεσίας αὐτῆς θ' ἀναγνωρίσωμεν καὶ ἡ χρῆσις αὐτῆς θὰ καταστῇ συνήθης.

Δὲν θὰ εὕρωμεν, νομίζω, εὔκολον ἐν ναυμαχίᾳ τὴν χρῆσιν τοῦ ἐργαλείου, ὅπερ καλοῦσιν ἐπιβολέα, ἐκτὸς μόνον ἐν κακοκαιρίᾳ, ὅταν μόνον διὰ πυροβολισμῶν δυνάμεθα ν' ἀνοίξωμεν τὰς τοῦ πυροβολείου κανονοθυρίδας ἢ ἐν ὁμίχλῃ ἢ σκότει, ὅταν λίαν οὐσιῶδες ἦναι, ὅπως ὁ διευθύνων τὸ ὁλότοιχον πῦρ ἀξιωματικὸς ἔχῃ καλὴν περὶ αὐτὸν θέαν. Εἰς συνήθεις περιστάσεις, ἐπειδὴ λίαν ὠφέλιμον εἶναι ὅπως ὁ πυροβολῶν ὁλότοιχον πῦρ ἔχῃ ὑπὸ τὴν ἄμεσον αὐτοῦ ἐπιτήρησιν τὸ πυροβολεῖον, ἀντὶ νὰ ἐξαρτᾶται ἀπὸ ἀγγελμάτων, διδομένων δι' ἀκουστικῶν σωλήνων, προτείνω τὸ σύστημα τοῦ πυροβολεῖν ὁλότοιχα πυρὰ δι' ἠλεκτρισμοῦ ἢ ἄλλως πως ἀπὸ τῆς οὐρᾶς ἑνὸς τῶν ἐν τῷ πυροβολείῳ πυροβόλων, τοῦ ἐπιτετραμμένου τὴν ἠλεκτρικὴν πρὸς πυροβολισμὸν κλεῖδα ἀξιωματικοῦ ὄντος πλησίον ἀκουστικοῦ σωλῆνος, ὅπως δύναται ν' ἀκούῃ τὰς τοῦ Κυβερνήτου διαταγάς. Οὕτω δοθείσης τῆς διαταγῆς ἀπὸ τοῦ καταστρώματος εἰς τὴν δεξιὰν πυροβοστοιχίαν «ὁ ἐχθρὸς παρέρχεται», «προσοχὴ», ὁ ἀρχηγὸς τοῦ πυροβολείου ἐπιθεωρεῖ τὰ σκοπολάβια καὶ πυροβολεῖ, ὅταν ἅπαντα αὐτοῦ τὰ πυροβόλα

θὰ δύνανται νὰ βληθῶσιν ἀποτελεσματικῶς ἢ ἐπιφέρωσι τὴν μεγίστην τῷ ἐχθρῷ βλάβην.

Κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ ὁλοτοίχου τούτου πυροβολισμοῦ οἱ τῶν πυροβόλων ὑπηρέται πρέπει νὰ ἵστανται εἰς τοιαύτην ἀπόστασιν, ὥστε νὰ μὴ παρεμβάλλωσι προσκόμματα εἰς τὴν ἐνέργειαν τῶν πυροβόλων. Ἅμα ἐκτελεσθῇ τὸ γέμισμα, ἐξολκὴ καὶ ἐπιβολὴ τῶν πυροβόλων, ἅπαντες οἱ τῶν πυροβόλων ὑπηρέται, ἐξαιρουμένων τῶν ἐπιστατῶν, θὰ παραταχθῶσιν ὡς εἰς ἔξοδον καὶ πέσωσι χαμαὶ ἐπὶ τοῦ καταστρώματος οὕτω πως, ὥστε νὰ δύνανται νὰ ἐπιληφθῶσιν εὐκόλως τοῦ ἔργου αὐτῶν, ἀμέσως ἅμα ἐκτελεσθῇ τὸ πῦρ τῶν πυροβόλων. Ὁ ἐπιστάτης τοῦ πυροβόλου θὰ προσέχῃ τὸ σχοινίδιον τοῦ ῥέκτου ἢ τὰ ἠλεκτρικὰ σύρματα. Διὰ τοῦ μέσου τούτου οὐδεμία ἀργοπορία θὰ ἐπέλθῃ, ἀπ' ἐναντίας θὰ συντείνῃ εἰς τὴν διατήρησιν τῆς τάξεως, τὴν κανονικότητα τοῦ πυροβολισμοῦ καὶ τὴν ἀσφάλειαν τῶν ὑπηρετῶν τῶν πυροβόλων.

Ἐν περιπτώσει ἀνεξαρτήτου πυρὸς τὸ πρᾶγμα εἶναι ὅλως διάφορον, διότι οἱ ὑπηρέται τῶν πυροβόλων δὲν δύνανται νὰ παραταχθῶσιν ὡς εἰς ἔξοδον, καθότι τὰ πυροβόλα πρέπει νὰ χειρίζωνται καὶ βάλλωνται τοσοῦτο ταχέως, ὅσον ἡ εὐστοχία τοῦ πυρὸς ἐπιτρέπει. Ὁ θόρυβος καὶ ἡ σύγχυσις ἐν μεγάλῳ πυροβολείῳ θὰ ἦναι πιθανῶς πολὺ μεγάλη, θ' ἀπόκειται δὲ κυρίως εἰς τὸν κυβερνῶντα ἀξιωματικὸν, βοηθούμενον καὶ ὑπὸ τῶν ἄλλων ἀξιωματικῶν τοῦ πλοίου, νὰ ἐλαττώσῃ, μέχρις ἐλαχίστου βαθμοῦ, τὴν σύγχυσιν· τοῦτο δὲ θὰ κατορθώσῃ διὰ διαταγῶν σαφῶν καὶ ὁριστικῶν οὕτως, ὥστε πᾶς ἐπιστάτης πυροβόλου νὰ δύνηται νὰ γινώσκῃ κατὰ προσέγγισιν τὴν ἀντιστοιχίαν τοῦ ἐχθροῦ, καθ' οὗ θὰ πυροβολήσῃ, καὶ ἔχῃ ἰδέαν τινὰ τῆς ἀποστάσεως αὐτοῦ.

Τὰ πυργωτὰ πλοῖα θὰ ὑπερτερῶσι τῶν πλευρικῶν εἰς τὸ

ἀνεξάρτητον πῦρ. Πυργωτὸν πλοῖον, ὅπερ ἕνεκα βλαβῶν κατέστη ἀνίκανον, καὶ κατὰ συνέπειαν ἐσταμάτησε τὸν δρόμον αὐτοῦ, καθὸ δυνάμενον νὰ πυροβολῇ καθ' οἱουδήποτε σημείου τοῦ ὁρίζοντος καὶ ἔχῃ καλὴν περὶ αὐτὸ θέαν, πρέπει νὰ ἦναι εἰσέτι ἐπικίνδυνος ἐχθρὸς, ἐὰν τὰ πυροβόλα αὐτοῦ χειρίζωνται καταλλήλως (ὅρα Πίν. VI, σχ. 2). Ἀλλὰ καὶ μολοντοῦτο, ἐὰν τὸ πυργωτὸν πλοῖον εὑρίσκηται ἐν γραμμῇ, θὰ ἀναγκάσω αὐτὸ νὰ ποιῇ χρῆσιν τῶν πυροβόλων αὐτοῦ συμφώνως μὲ τὰ ἄλλα πλοῖα, πυροβολοῦν αὐτὰ ταὐτοχρόνως καὶ ἐπὶ προεγνωσμένης ἀντιστοιχίας οὐχὶ μεγαλειτέρας τῶν 15° πρὸς πρώραν τοῦ πλαγίου. Ἕτερος λόγος εἰσέτι ὅπως μὴ δίδωμεν μεγάλην κατὰ πλάτος ἐπιβολὴν τοῖς πυροβόλοις εἶναι καὶ ὁ ἀκόλουθος. Τὸ πλησιάζον ἐχθρικὸν πλοῖον οὐχὶ μόνον δὲν παρουσιάζει τοσοῦτο μέγα σκοπόσημον, καθ' οὗ νὰ πυροβολήσωμεν, ἀλλὰ συνάμα τὸ σκοπόσημον τοῦτο σχηματίζει γωνίαν μετὰ τῆς διευθύνσεως τοῦ βλήματος, καὶ κατὰ συνέπειαν παρουσιάζει μεγαλειτέραν ἀντίστασιν καὶ ἐπὶ τῇ ὑποθέσει ὅτι τὸ βλῆμα δὲν θὰ ὀλισθήσῃ τῆς πλευρᾶς τοῦ ἐχθρικοῦ πλοίου ἄνευ οὐδενὸς ἀποτελέσματος.

Ἐσχάτως ἕνεκα τοῦ διεγερθέντος ζητήματος τῆς διὰ τῶν πρωρῶν προσβολῆς, πηγασάσης ὡς ἐκ τῆς χρήσεως ἐμβόλων, τὸ πρωραῖον πῦρ παρέστησάν τινες ὡς σπουδαιότατον πάντων, (ὅρα Πίν. VI. σχ. 2). Ὅσον ἀφορᾷ ἐμαυτὸν, πιστεύω ὅτι τὴν ἀξίαν τοῦ πυρὸς τούτου μεγάλως ὑπερεξετίμησαν. Ἐν τῷ ζητήματι τούτῳ ὑπάρχουσι τέσσαρα ἀντικείμενα, ἅτινα ἐλαττοῦσι τὴν ἀξίαν αὐτοῦ.—Ἡ ἀβεβαιότης τῆς εὐστοχίας, ὅταν πλοῖα πλησιάζωσι καὶ πυκνοῦσι διὰ μεγάλης ταχύτητος· τὸ μικρὸν καὶ κεκλιμένον σκοπόσημον, ὅπερ παρουσιάζει ὁ ἐχθρός· ἡ ἐπὶ τῶν πυξίδων καὶ τῶν διοικούντων τὸ πλοῖον ἐπιρροὴ τοῦ πυρὸς καὶ ὁ κρότος καὶ καπνὸς τῶν πυροβόλων. Ἐὰν

τὸ πλοῖον καταστῇ ἀνίκανον ὑπὸ βλαβῶν, μεγάλης ἀξίας θὰ ἦναι τὰ πυροβόλα αὐτοῦ, ἐὰν δύνανται νὰ βληθῶσι καθ' οἱουδήποτε σημείου τοῦ ὁρίζοντος, ἀλλὰ καὶ ἐν τοιαύτῃ εἰσέτι περιστάσει ὁ ἐχθρὸς, ἐὰν προτίθηται νὰ ἐμβολίσῃ, θὰ προσβάλῃ τὸ πλάγιον αὐτοῦ καὶ οὐχὶ τὴν πρώραν. Ἐν περιστάσει διώξεως τὰ πρωραῖα πυροβόλα εἶναι ἀναποφεύκτου ἀνάγκης, πρὸς τὸν σκοπὸν δὲ τοῦτον εἰμὶ ἔνθερμος ὑπέρμαχος ἰσχυροῦ πρωραίου πυρὸς μὲ τὴν παρατήρησιν ὅτι τὰ τοιαῦτα πρωραῖα πυροβόλα πρέπει συνάμα νὰ δύνανται νὰ βάλλωνται καὶ πρὸς τὴν διεύθυνσιν τοῦ πλαγίου. Εἰς τὰ πλοῖα τῆς γραμμῆς ἐν ναυμαχίᾳ στόλων πρέπει νὰ δυνάμεθα νὰ πλαγιάζωμεν αὐτὰ ἐπὶ τῆς αὐτῆς ἀντιστοιχίας καὶ βάλλωμεν μετὰ τῶν πλευρικῶν πυροβόλων. Ἐὰν τὸ πλοῖον ἦναι ἀνίκανον ὑπὸ βλαβῶν, τὸ πρωραῖον πῦρ θὰ ἦναι ἀναγκαῖον, μοὶ φαίνεται, ὅμως, ὅτι ἐν ταύτῃ μόνῃ τῇ περιστάσει πρέπει νὰ ἀλλάσσωμεν αὐτὰ ἀπὸ τοῦ πλαγίου πρὸς πρώραν.

Ὅπλον περὶ τοῦ ὁποίου ἠκούσαμεν πολλὰ σχετιζόμενα μὲ τὰς ἐν τῇ ξηρᾷ συμπλοκὰς εἶναι καὶ ἡ μυδροβόλος. Πιστεύω ὅτι θὰ εἰσαχθῇ εἰς χρῆσιν εἰς τὴν μέλλουσαν ναυτικὴν συμπλοκήν. Τοῦ ὅπλου τούτου δυνάμεθα ἄνευ ἀμριβολίας νὰ ποιήσωμεν χρῆσιν μετὰ τρομεροῦ ἀποτελέσματος ἀπὸ τῶν θωρακίων τοῦ πλοίου, ἐκχύνοντες τὸ πῦρ αὐτῶν εἰς τὸ κατάστρωμα τοῦ ἐχθροῦ καὶ φονεύοντες ἢ τραυματίζοντες πάντα τὰ ἐπ' αὐτοῦ ἀνθρώπινα ὄντα τὰ μὴ ὑπὸ θώρακος προφυλασσόμενα.

Πρὸ τοῦ περάνωμεν τὸ μέρος τοῦτο τοῦ ἀντικειμένου, ἀναγκαῖον θὰ ἦναι μνείαν νὰ ποιήσωμεν καὶ ἑτέρας λεπτομερείας ἐπιῤῥεαζούσης τὸν χειρισμὸν τῶν πυροβόλων. Κλίνω νὰ πιστεύσω ὅτι εἰς τὴν μέλλουσαν ναυμαχίαν μεγάλη ἀπώλεια ἀνθρώπων καὶ βλάβη εἰς τὸ πλοῖον δύναται νὰ λάβῃ χώραν ἕνεκα τοῦ γεγονότος ὅτι ἀρκετὴ προσοχὴ δὲν ἐπεστήθη εἰς

τοὺς συνδυαζομένους κινδύνους μετὰ τῆς χορηγίας τῆς πυρίτιδος. Πλοῖον τινάσσεται εἰς τὸν ἀέρα, οὐδεὶς δ' ἐπιζῇ ὅπως ἐκθέσῃ τὸν τρόπον καθ' ὃν ἡ ἔκρηξις ἔλαβε χώραν. Συμπεραίνεται λοιπὸν ὅτι πρέπει νὰ συνέβῃ πυρκαϊὰ καὶ ὅτι τὸ πῦρ βαθμηδὸν ἔφθασε καὶ εἰς τὴν πυριταποθήκην. Πιθανὸν νομίζω, ὅτι ἐν τῷ μέλλοντι αἱ πυρκαϊαὶ θὰ ἦναι πολὺ βραχείας διαρκείας, εἴτε τοῦ πυρὸς ἀναφλέγοντος γομώσεις τὴν μίαν μετὰ τὴν ἄλλην πρὸς τὴν διεύθυνσιν τῆς πυριταποθήκης καὶ ἐκρηγνύοντος αὐτὰς (διότι πρέπει ν'ἀναμνησθῶμεν ὅτι ἤδη ποιοῦμεν χρῆσιν γομώσεων 90 καὶ 100 λιτρῶν πυρίτιδος), ἢ ἴσως βαρέος τινὸς ῥήκτου ἐκρηγνυμένου ὑπὲρ τὸν καθέκτην τῆς πυριταποθήκης καὶ ἐκχύνοντος τὸ πῦρ αὐτοῦ ὑπ' αὐτὸν ἐκεῖνον τὸν διάδρομον, δι' οὗ ἐκτελεῖται ἡ ἀναγωγὴ τῶν φυσιγγίων. Νῦν, μοὶ φαίνεται ὅτι ὁ κίνδυνος οὗτος θὰ ἐλαττωθῇ ὑπερβολικῶς, ἐὰν ἡ ἀναγωγὴ τῆς πυρίτιδος ἐξετελεῖτο διὰ μέσου μηχανῆς, εἰς τὴν ὁποίαν τὸ πῦρ νὰ μὴ δύναται νὰ εἰσδύσῃ, ἡ δὲ χορηγία αὐτῆς νὰ ἦναι οὕτω πως διατεθειμένη, ὥστε, γεμιζομένων τῶν πυροβόλων, νὰ ὑπάρχῃ ἐπὶ τοῦ καταστρώματος τοῦ πυροβολείου ἑτέρα γόμωσις πρὸς ἀντικατάστασιν δι' ἕκαστον πυροβόλον, ἅμα βληθῶσι τὰ πυροβόλα, τοῦ πυρὸς χρησιμεύοντος ὡς σημεῖον, ὅπως ἀναχθῇ πυρῖτις ἐπὶ τοῦ καταστρώματος. Διὰ τοῦ μέσου τούτου θὰ ἴδωμεν ὅτι πυροβολοῦντες ὁλότοιχα πυρὰ θὰ ἔχωμεν μεγαλειτέραν ἀσφάλειαν καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὴν χορηγίαν τῆς πυρίτιδος, καθότι κατὰ τὸ ἐν τῷ μεταξὺ ἑκάστης ἐκπυρσοκροτήσεως χρονικὸν διάστημα ἡ πυριταποθήκη δύναται ἀσφαλέστατα ν' ἀποκλεισθῇ. Ἐνταῦθα περαίνομεν τὴν λεπτομερῆ ἡμῶν περιγραφὴν περὶ τῆς χρήσεως πυροβόλων.

(Ἕπεται συνέχεια)

ΣΥΝΘΕΣΙΣ ΚΑΙ ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΤΟΥ ΠΥΡΟΒΟΛΙΚΟΥ ΕΝ ΤΗ ΠΡΩΤΟΠΟΡΕΙΑ ΤΟΥ ΕΝ ΕΚΣΤΡΑΤΕΙΑ ΣΩΜΑΤΟΣ ΣΤΡΑΤΟΥ.

ὑπὸ τοῦ ὑπολοχαγοῦ τοῦ ἀγγλικοῦ πυροβολικοῦ

S. C. PRATT.

Πραγματεῖα στεφθεῖσα τῷ 1874 ὑπὸ τῆς βασιλικῆς τοῦ πυροβολικοῦ ἀκαδημίας (1).

Multa petendibus desunt multa.
(Τοῖς πολλὰ ζητοῦσι πολλὰ ἄπεστι).

Ἡ παραδοχὴ τῶν αὐλακωτῶν τηλεβόλων καὶ τῶν ἀπὸ τοῦ πυθμένος πληρουμένων ὅπλων τελείως τὴν νεωτέραν τακτικὴν μετέβαλεν· αἱ γενικαὶ ἀρχαί, αἱ τὴν σύνταξιν τῶν στρατευμάτων κανονίζουσαι, εἰσὶ πάντοτε αἱ αὐταί, ἀλλ' ὁ τῆς ἐφαρμογῆς αὐτῶν τρόπος μεταβάλλεται μετὰ τῶν ἀπαιτήσεων, ἃς ἐπήνεγκον αἱ ἐπελθοῦσαι ἀλλαγαὶ τῶν συνήθων τοῦ πολέμου συνθηκῶν. Δὲν εἶναι εὔκολον νὰ ὁρισθῇ ἀπὸ τοῦδε τὸ ὅριον εἰς ὃ θέλουσι σταθῇ αἱ νέαι μεταβολαί. Καί τινες μὲν ἀλλαγαὶ τακτικῶν σχηματισμῶν ἀπορρέουσι φυσικῶς ἐκ τῆς εἰς τοὺς καθ' ἡμᾶς πολέμους εἰσαγωγῆς στοιχείων, ὧν ἡ ἀξία φαίνεται ἐπακριβῶς γνωσθεῖσα, ἴσως δὲ καὶ πρεπόντως ἐκτιμηθεῖσα· ἀφ' ἑτέρου ὅμως πολλὰ ζητήματα φαίνονται ἀλλήλοις ἀντίλεκτα, ἡ δὲ λύσις τούτων δὲν θέλει ἐπιτευχθῇ ἢ μετὰ πολλὰς παρατηρήσεις, καταλλήλως ἐσπουδασμένας καὶ παρουσιαζούσας ἀρκοῦσαν σαφήνειαν, ὅπως ἀπ' αὐτῶν ληφθῶσι θεωρητικὰ συμπεράσματα, ἐπιδεκτικὰ γενικῆς τινος ἐφαρμογῆς.

---

(1) Ἐκ τοῦ Compte rendu des travaux de l'Institut royal de l' Artillerie nº 8. vol. VIII. Woolwich 1874. Μεταφρασθεῖσα ἐκ μὲν τοῦ ἀγγλικοῦ ὑπὸ τοῦ λοχαγοῦ Daru, ἐκ τοῦ γαλλικοῦ δὲ ὑπὸ N. Πουρναρᾶ, ὑπολοχαγοῦ τοῦ πυροβολικοῦ.

Ἐν τῇ καθ' ἡμᾶς ἐποχῇ τείνουσι ν' αὐξήσωσι τὴν δύναμιν τῶν πρωτοπορειῶν. Τὸ τοιοῦτο εἶναι συνέπεια τῆς αὐξήσεως τῆς βολῆς τῶν νεωτέρων ὅπλων καὶ ἰδίως τῆς τῶν πεδινῶν τηλεβόλων. Τὸ κύριον σῶμα δέον ἀναγκαίως νὰ προστατεύηται ὑπὸ τοῦ μακρᾶς βολῆς πυρὸς τοῦ πυροβολικοῦ, ἐάν τε βαδίζῃ, ἐάν τε ἑλίσσῃ ὅπως πρὸς μάχην ταχθῇ. Ὅθεν πρέπει ἡ πρωτοπορεία νὰ ᾖ ἀρκούντως ἰσχυρὰ, ὅπως δύναται νὰ παραμένῃ ἄνευ ὑποστηρίγματος ἐν θέσεσι μεμακρυσμέναις τῶν τοῦ κυρίου σώματος, ἀλλὰ τὸ τοιοῦτο ἀπαιτεῖ ὅπως αὕτη κατέχῃ ἰσχυρὰν δύναμιν.

Πρὶν ἢ ἐπὶ τὰ καθέκαστα χωρήσωμεν, ἀναγκαῖον νὰ σαφηνίσωμεν ὅ,τι ἐν γένει παρά τινος πρωτοπορείας ἀπεκδέχονται καὶ ἐκ ποίων αὕτη συνίσταται στοιχείων.

Γενικαὶ παρατηρήσεις ἐπὶ τῶν πρωτοπορειῶν. Στρατός τις βαδίζει πάντοτε ἐπὶ μετώπου τοσούτῳ μείζονος, ὅσῳ αἱ τακτικαὶ ἀνάγκαι ἐπιτρέπουσι· τὸ τοιοῦτο ὑπαγορεύει τὴν ὑποδιαίρεσίν του εἰς πλειοτέρας φάλαγγας, ἀκολουθούσας ὁδοὺς κεχωρισμένας. Ὁ σκοπὸς ὃν προτίθεται, ἡ φύσις τῆς χώρας καὶ ὁ ἀριθμὸς καὶ ἡ διεύθυνσις τῶν ὁδῶν προσδιορίζουσι τὸν ἀριθμὸν τῶν φαλάγγων τούτων.

Δυνατὸν ἑκάστη φάλαγξ νὰ ἔχῃ τὴν πρωτοπορείαν αὐτῆς, ἀλλ' ἐπίσης δυνατὸν πᾶσαι αὗται αἱ φάλαγγες μίαν καὶ μόνην νὰ ἔχωσι πρωτοπορείαν· αὗται σχηματίζονται ἐξ ἑνὸς ἢ πλειοτέρων στοιχείων τοῦ ἀκολουθοῦντος κυρίου σώματος. Οὕτω δὲ στρατὸς συγκείμενος ἐκ πολλῶν σωμάτων στρατοῦ ἀποσπᾷ ἓν τούτων ὡς πρωτοπορείαν, ἐὰν δ' αὕτη διῄρηται εἰς μεραρχίας, μία τούτων ἢ πλείονες στέλλονται ἔτι προσωτέρω. Ἑκάστοτε καὶ ὁσάκις ἰσχυρῶς συντεθειμένον σῶμα ἐπιφορτίζηται νὰ διαφωτίσῃ τὴν πορείαν τοῦ κυρίου σώματος, τὸ σῶμα τοῦτο κυρίως εἰπεῖν δὲν εἶναι πλέον πρωτοπορεία,

ἀλλὰ μᾶλλον ἀπόσπασμα ἰσχυρὸν, ὅπερ μάχεται ἄνευ ὑποστηρίξεως καὶ οὗ ἡ εἰδικὴ ἀποστολὴ δὲν ἐκπληροῦται πλέον ὑπὸ τῶν εἰδικῶν πρωτοπορειῶν ἑκάστης φάλαγγος. Ἐὰν ὅμως ἡ τοῦ σώματος τούτου δρᾶσις ὑποτίθησι τὴν ὑποστήριξιν τοῦ κυρίου σώματος, τακτικαὶ ἀνάγκαι ὑπαγορεύουσι τὴν ὑποδιαίρεσιν αὐτοῦ εἰς πλειότερα τμήματα, καὶ τότε παριστᾷ τοῦτο τὸ σύνολον τῶν διαφόρων πρωτοπορειῶν, αἵτινες καλύπτουσι τὴν κεφαλὴν τῶν διαφόρων τοῦ στρατοῦ φαλάγγων. Ὅθεν θέλομεν ἐξετάσει τὴν συνήθη περίπτωσιν πρωτοπορείας τῆς ἐν πορείᾳ φάλαγγος, ἀναμιμνησκόμενοι πάντοτε ὅτι αἱ φάλαγγες συνδέονται ἀλλήλαις, καὶ ὅτι αἱ κεχωρισμέναι τούτων πρωτοπορεῖαι ἀποτελοῦσι τὴν γενικὴν πρωτοπορείαν τοῦ στρατοῦ.

Συχνάκις κατὰ τὴν πορείαν σώματός τινος παρίστανται ἀνάγκη πλαγιοφυλακῶν, ἑκάστοτε δὲ δίδουσιν αὐταῖς, καίτοι ἀκαταλλήλως, τὴν τῆς πρωτοπορείας ἐπίκλησιν. Τὴν τοιούτων σωμάτων δρᾶσιν δὲν ἐξετάζομεν ἐνταῦθα. Ὁ τρόπος τῆς ἐνεργείας αὐτῶν ἀλλοιοῦται μεγάλως κατὰ τὰς περιστάσεις· ἐπειδὴ δὲν εὑρηνται ἐπὶ τοῦ ἀληθοῦς τοῦ στρατοῦ μετώπου, δὲν δυνάμεθα νὰ παραδεχθῶμεν ταῦτα ὡς ἀληθεῖς πρωτοπορείας.

Ἐὰν λάβωμεν ἐν ὄψει τὴν ἔκτασιν, ἣν πολυάριθμον στράτευμα καταλαμβάνει ἔν τινι τακτικῷ σχηματισμῷ, βλέπομεν ὅτι πρέπει ν' ἀποφεύγωμεν ὅσον οἷόν τε τὴν ἐπὶ τῆς αὐτῆς ὁδοῦ πορείαν πλειόνων σωμάτων· ἡ κατὰ μεραρχίας πορεία ἔστω προτιμητέα. Κατὰ τὸν τελευταῖον πόλεμον οἱ Γερμανοὶ ἐπεδίωξαν πάντοτε, ὁσάκις τοῦτο ἦτο δυνατὸν, ἰδίαν δι' ἑκάστην μεραρχίαν ὁδόν (1). Ὅθεν ἐξετάσωμεν τὸ ζήτημα τοῦτο ὑπὸ τὴν διπλῆν τῶν πρωτοπορειῶν ἔποψιν, τὴν τοῦ κυρίου σώ-

(1) Σπανίως ἐπὶ τῆς αὐτῆς ὁδοῦ ἐβάδισαν πλείονες τῆς μιᾶς μεραρχίας (Brochure du duc de Wurtemberg).

ματος στρατοῦ καὶ τὴν τῆς μεραρχίας. Αἱ ἐκ τῆς τοιαύτης ἐξετάσεως συνέπειαι εἰσὶν ἐπιδεκτικαὶ γενικῆς ἐφαρμογῆς.

Ὅπως εὐκολύνωμεν τὴν συζήτησιν, παρεδέχθημεν τὰς μεραρχίας καὶ τὰ σώματα στρατοῦ συντεθειμένα ὅπως ἐν τῇ ἀρκτῷᾳ γερμανικῇ συμμαχίᾳ, ἧς τὸ παράδειγμα αἱ πλεῖσται μεγάλαι στρατιωτικαὶ δυνάμεις παρεδέξαντο (1).

Καθήκοντα τῶν πρωτοπορειῶν. Ἡ πρωτοπορεία προώρισται ὅπως διευκολύνῃ τὴν πορείαν καὶ ἐμποδίζῃ τὰς αἰφνιδίας ἐπιθέσεις. Ἡ χώρα τὴν ὁποίαν τὰ στρατεύματα διέρχονται πρέπει νὰ ἐρευνᾶται παρ' αὐτῆς τελείως· πᾶν ἐμπόδιον εἰς τὴν πορείαν τοῦ κυρίου σώματος δι' αὐτῆς πρέπει ν' ἀπομακρύνηται, δι' αὐτῆς συλλέγονται πᾶσαι αἱ πληροφορίαι, ἐπισκοποῦνται συνεχῶς αἱ κινήσεις τοῦ ἀντιπάλου καὶ ἀπωθοῦνται τὰ μικρὰ τούτου ἀποσπάσματα. Αὕτη ἐπὶ πλέον πρέπει νὰ ἐλίσσῃ, ὅπως ἀναστέλλῃ τὸν ἐχθρὸν καὶ παρέχῃ τῷ κυρίῳ σώματι τὸν πρὸς παρασκευὴν ἐπὶ μάχην ἀπαιτούμενον χρόνον. Πρὸ

(1) Σύνθεσις σώματος στρατοῦ.

		ἄνδρες.	τηλεβόλα.
1η μεραρχία	1η ταξιαρχία· 2 συντάγματα ἐκ τριῶν ταγμάτων ἕκαστον.	6350	—
	2α ταξιαρχία· ἐπίσης συντεθειμένη	6362	—
	1 σύνταγμα ἱππικοῦ.	677	—
	1 ταξιαρχία μεταβατικοῦ πυροβολ.	634	24
τὸ ὅλον μετὰ τοῦ ἐπιτελείου		14066	24
2α μεραρχία· ἀπαραλλάκτως συντεθειμένη		14066	24
1 τάγμα κυνηγῶν		1056	—
Πυροβολικὸν σώματος· 6 κανονοστοιχίαι μετὰ τῶν ζευγιτῶν		2061	36
Διοικητικὴ ὑπηρεσία, σκαπανεῖς, ζευγιτικὸν κ. λ. π.		4482	—
τὸ ὅλον		36421	84
Οὕτω μία μεραρχία περιέχει μαχητὰς		14000	—
Ἓν δὲ στρατοῦ σῶμα		31000	—

τοῦ ἐχθροῦ αὕτη ὀφείλει «μήτε προχωρεῖν, μήτε ὑποχωρεῖν, ἀλλ' ἑλίσσειν» ὡς ὁ Ναπολέων ἔλεγεν.

Οὕτω πρωτοπορεία τις ἔχει δύω ὅλως διάφορα νὰ ἐπιτελέσῃ καθήκοντα· ὀφείλει ἐν πρώτοις νὰ ᾖ, οὕτως εἰπεῖν, ὁ ὀφθαλμὸς καὶ τὸ οὖς συγχρόνως τοῦ στρατοῦ, ἀφ' ἑτέρου δὲ ν' ἀναστέλλῃ τὸν ἐχθρόν. Τὰ στρατεύματα, ἅτινα ἐπιφορτίζονται τὴν πρώτην ὑπηρεσίαν, πρέπει νὰ ὦσιν ὅσον οἷόν τε ἐλαφρὰ, νὰ συντίθενται δὲ ἰδίως ἐξ ἱππικοῦ. Πρὸς ἐκπλήρωσιν τοῦ δευτέρου καθήκοντος ἀπαιτεῖται πρὸ παντὸς πεζικὸν καὶ ἰσχυρὸν πυροβολικόν.

Ἡ δυσκολία τοῦ συμβιβασμοῦ τῶν δύω τούτων ἀντιθέτων καθηκόντων εἶναι ἀναμφισβήτως ὁ λόγος τῶν οὐσιωδῶν διαφορῶν, ἃς παρουσιάζουσιν αἱ διάφοροι συνθέσεις πρωτοπορείας, αἱ προταθεῖσαι ὑπὸ τῶν μᾶλλον διακεκριμένων στρατικῶν συγγραφέων. Ἡ ἐνεστῶσα τάσις τείνει ὅπως κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἧττον περιορίσῃ τὰ ἐν γένει τῆς πρωτοπορείας καθήκοντα εἰς τὸ δεύτερον, ἀνατιθεμένης τῆς ἐκπληρώσεως τοῦ πρώτου εἰς ἱππικὸν ἀνεξάρτητον σῶμα, προπορευόμενον ἡμερησίαν τὸ πολὺ πορείαν τοῦ στρατοῦ. Οὕτω δὲ ἡ πρωτοπορεία δὲν προώρισται πλέον ὅπως προστατεύσῃ τὸν στρατὸν ἐξ αἰφνιδίας ἐπιθέσεως, οὐδ' ὅπως τὰς περὶ τοῦ ἐχθροῦ συλλέγῃ πληροφορίας, ἀλλ' ἀποβαίνει ἀληθὲς πρῶτον τοῦ στρατοῦ μέτωπον τῆς μάχης. Ἐν τούτοις δὲν εἶναι πάντοτε δυνατὸν ν' ἀποστείλωμεν πρὸς ἀναγνώρισιν ἱππικὸν, καὶ πρέπει νὰ προβλέψωμεν τὴν περίπτωσιν, καθ' ἣν δὲν πρέπει νὰ μεταχειρισθῶμεν τοῦτο.

Σύνθεσις καὶ δύναμις τῶν πρωτοπορειῶν. Αἱ πρωτοπορεῖαι συντίθενται ἐκ τριῶν ὅπλων ὑπὸ τὴν ἀναλογίαν ἐκείνην, ἣν ἡ φύσις τοῦ θεάτρου τῶν ἐπιχειρήσεων ὑπαγορεύει· εἰσὶ δὲ στρατοὶ ἀληθεῖς, ἀλλ' ἐν μικρογραφίᾳ. Ὅσον ἀφορᾷ τὴν πραγ-

ματικὴν αὐτῶν δύναμιν, τὰ ἐπίσημα ῥωσικά, αὐστριακὰ καὶ γερμανικὰ κείμενα συμφωνοῦσιν ἀναβιβάζοντα αὐτὴν ἀπὸ τοῦ 1/4 μέχρι τοῦ 1/6 τῆς ὅλης τοῦ κυρίου σώματος δυνάμεως. Οἱ Γάλλοι συγγραφεῖς ἔτι καὶ μέχρι τῶν τελευταίων χρόνων περιώριζον αὐτὴν ἔν τισι περιπτώσεσι καὶ μέχρι τοῦ 1/20, ἀλλ' ἤδη συμφωνοῦσι σχεδὸν πρὸς τοὺς Γερμανούς. Οἱ Βέλγαι παραδέχονται τὸ 1/5 ὡς συνήθη ἀναλογίαν (1). Ὁ Wolseley ὁρίζει ὅπως καὶ ὁ Dufour ἀναλογίαν, περιλαμβανομένην μεταξὺ τοῦ 1/5 καὶ τοῦ 1/10 τῆς ὅλης δυνάμεως. Δυνατὸν ἄρα νὰ παραδεχθῶμεν ὡς γενικὸν κανόνα, ὅτι ἡ δύναμις τῆς πρωτοπορείας παραλλάσσει μεταξὺ τοῦ 1/4 καὶ 1/6 τῆς δυνάμεως τοῦ ὅλου στρατοῦ. Ἐν τούτοις δὲν πρέπει νὰ τηρῶμεν τοσοῦτον ἰσχυρὰν ἀναλογίαν ἐν τοῖς μικροῖς σώμασι στρατοῦ ἢ καὶ ὅταν ἡ χώρα παρουσιάζῃ ὄψιν ἐξαιρετικήν. Μεταξὺ δὲ τῶν ὁρίων τούτων ἡ πρωτοπορεία εἶναι τοσούτῳ ἰσχυροτέρα, ὅσῳ ἡ φάλαγξ εἶναι βαθυτέρα.

Ἀπόστασις τῆς πρωτοπορείας ἀπὸ τοῦ κυρίου σώματος. Ἡ ἀπόστασις αὕτη μεταβάλλεται μετὰ τῶν περιστάσεων. Παραδέχονται ἐν γένει ὅτι ἡ ἀπόστασις τοῦ κυρίου σώματος τῆς πρωτοπορείας ἀπὸ τῆς κεφαλῆς τῆς φάλαγγος ἰσοῦται τῷ βάθει τῆς φάλαγγος ταύτης. Σπανίως ὅμως αὕτη πρέπει νὰ ὑπερβαίνῃ τὰ 5 μίλλια (8 χιλιόμετρα). Τοῦ ὁρίου τούτου ἀφιστάμεθα ἐν ᾗ ἂν περιπτώσει «ἠθέλομεν νὰ καταλάβωμεν σημεῖόν τι ἤ τινα θέσιν, ἧς ἡ κατοχὴ ἐπιβάλλει ἡμῖν νὰ διακινδυνεύσωμεν» (2), προχωροῦντες πέραν τῆς ἀκτῖ-

(1) Réglement sur le service en campagne prussien; id., autrichien, et forces militaires de la Russie.—Conférences du Ministère de la guerre.— Vandevelde, la Tactique appliquée au terrain.

(2) Harley, Operations de guerre.

νος τῆς τῶν ὑποστηριγμάτων ἡμῶν ἐνεργείας (1).

Εἶναι ἀδύνατον νὰ ἐξετάσῃ τις τὰ ἐν τῇ πρωτοπορείᾳ καθήκοντα ὅπλου τινὸς μεμονωμένως, ἀφοῦ ταῦτα σχετίζονται πρὸς τὰ τῶν ἄλλων ὅπλων, μεθ' ὧν ἐκεῖνο ἀῤῥήκτως συνδέεται. Τὸ εἶδος τῆς τοιαύτης ὑπηρεσίας φέρει κύριον χαρακτῆρα τὴν ἀπ' ἀλλήλων τῶν τριῶν ὅπλων ἀμοιβαίαν ἐξάρτησιν.

Ὅπως κάλλιον ὁρίσωμεν τὴν ἐν ταῖς πρωτοπορείαις σύνθεσιν καὶ ὑπηρεσίαν τοῦ πυροβολικοῦ, πρέπει νὰ ἐξετάσωμεν αὐτὰς ὑπὸ τὴν διπλῆν ἔποψιν

1ον στρατοῦ ἐν πορείᾳ,

2ον στρατοῦ ἐν ἀμέσῳ ὄψει τοῦ ἐχθροῦ. (ἀκολουθεῖ)

ΕΠΙΣΗΜΟΙ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΑΙ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΙ.

Ἀριθ. Πρωτ. 7941. Αὔξ. ἀριθ. 19.

25, Ἀπριλίου 1875.

Δίδεται τὸ δικαίωμα ἀντικαταστάσεως εἰς τοὺς ἐπιλοχίας (ἐκτὸς χωροφυλακῆς καὶ εὐζώνων) τοὺς καίτοι ἐγγάμους, πραγματοποιουμένου τοῦ δικαιώματος τούτου ἕνα μῆνα πρὸ τῆς λήξεως τῆς ἐξαμήνου ἐφεδρείας. Ἐπίσης εἰς τοὺς ὑπεραρίθμους λοχίας καὶ ἐπιλοχίας, ἐκτὸς τῶν τῆς χωροφυλακῆς.

Ἀριθ. Πρωτ. 8400. Αὔξ. ἀριθ. 20.

29. Ἀπριλίου 1875.

Ἀκύρωσις τῆς ὑπ' αὔξ. ἀριθμὸν 39 ἐγκυκλίου διαταγῆς,

(1) «Κατὰ τὴν πορείαν τοῦ 3ου, 7ου καὶ 8ου γερμανικοῦ σώματος ἐπὶ τὸ Saarbruck αἱ πρωτοπορεῖαι ἀφίσταντο 3—4 1]2 μίλλια» (Tactique de l'infanterie prussienne, par le Duc de Wurtemberg)— Κατὰ τὴν διάβασιν τοῦ στενοῦ τοῦ Trantenau τῷ 1866 ἡ πρωτοπορεία τῆς 1ης μεραρχίας προηγεῖτο 1 1]2 μίλλιον τοῦ κυρίου σώματος·

ὑπὸ ἡμερ. 16 Μαΐου 1874, δι' ἧς ἐξεροῦντο οἱ Σωματάρχαι τῆς ἀπ' εὐθείας χορηγίας ἀδειῶν εἰς τοὺς ὑπ' αὐτοὺς, ἐντὸς τῶν ὁρίων τῆς δικαιοδοσίας αὐτῶν.

Ἀριθ. Πρωτ. 8447. Αὔξ. ἀριθ. 21.

3 Μαΐου. 1875.

Διὰ διατάγματος τῆς 29. Ἀπριλίου τ. ἐ. οἱ ἀξιωματικοὶ τοῦ σώματος των Γ. ἐπιτελῶν θέλουσι φέρει ὡς σημεῖον ὑπηρεσίας, ἀντὶ τῆς ταινίας, τὴν παλάσκαν τὴν διὰ τοῦ Υ. Β. Διατάγματος τῆς 10ης Φεβρ. 1864 ὁρισθεῖσαν αὐτοῖς.

Ἀριθ. Πρωτ. 8481. Αὔξ. ἀριθ. 22.

5. Μαΐου 1875.

Πρόσκλησις ὅπως αἱ ἀρχαὶ μὴ ὑποβάλλωσιν εἰς τὴν ὑπουργικὴν ἀπόφασιν ἀντικείμενα τῆς αὐτῶν ἁρμοδιότητος.

Ἀριθ. Πρωτ. 9262. Αὔξ. ἀριθ. 23.

8. Μαΐου 1875.

Κατὰ τὸν παρελθόντα μῆνα Ἀπρίλιον ἔλαβον χώραν εἰς τὸν στρατὸν αἱ ἑξῆς μεταβολαί.

Προεβιβάσθησαν

Εἰς τοὺς Γενικοὺς Ἐπιτελεῖς

Ἀντισυνταγματάρχης ὁ ταγματάρχης Νικόλαος Φλέγγας διορισθεὶς διευθυντὴς τῆς Κεντρικῆς Ἀποθήκης τοῦ Ἱματισμοῦ.

Εἰς τὴν χωροφυλακήν.

Ἀντιμοίραρχοι οἱ ὑπομοίραρχοι Κωνσταντίνου Ἀρτέμιος, Κρικελλόπουλος Ζήσιμος, Σμυρλῆς Ἰωάννης, Μπασδέκης Ζήσιμος.

Ὑπομοίραρχοι οἱ ἀνθυπομοίραρχοι Γεωργαντζῆς Ἰωάννης, Γουλάκος Παναγιώτης, Κατσιφὸς Γεώργιος, Ταμπούρης Ἰωάννης, Μπακούρας Ἰωάννης, Πετρᾶς Σωτήριος, Μπάγιας Ἀθανάσιος.

Ἀνθυπομοίραρχοι οἱ κατὰ τὰς ἐξετάσεις εὐδοκιμήσαντες ἐνωμοτάρχαι ά. τάξεως Ντάης Ἰωάν. καὶ Λιάπης Γεώργιος.

Εἰς τὸ Πεζικόν.

Ἀνθυπολοχαγοὶ οἱ ἀνθυπασπισταὶ Χαλκιόπουλος Γεώργιος, Κορωνετόπουλος Χρῆστος, Παππαδόπουλος Ἀθ. Ἰωάννης, Σκαλτζᾶς Θεοφάνης, Μιμῆκος Γεράσιμος, Ῥάπεσης Σπυρίδων, Παπαγεωργίου Φίλιππος, Χρηστοφῆς Κωνσταντῖνος, Μίλας Εὐθύμιος, Φιλιππουπολίτης Μιχαὴλ, Ἀνθούλης Φώτης, Μαργαζᾶς Δημήτριος, Παρασκευόπουλος Νικόλαος, Λαγούλης Κυριάκος, Ῥέμπελος Θεόδωρος, Σακελλαρίου Γαβριὴλ, Κοντοδημητρόπουλος Κωνσταντῖνος, Ξυδέας Δημήτριος, Γράγκας Στυλιανὸς, Βούας Ἄγγελος, Κλέριντζ Γεώργιος, Πετροῦτζος Σπυρίδων, Ἀντζολῖνος Πέτρος, Βάβαλης Παναγιώτης, Λιαγκούας Κοσμᾶς, Παππαθανασίου Φώτης, Μπαϊρακτάρης Νικόλαος, Γέροντας Θρασύβουλος, Δημητριάδης Δημήτριος, Ἰωαννίδης Δημήτριος, Ἀσημακόπουλος Παναγιώτης, Παππαϊωσὴφ Ἰωάννης, Κούτσελος Παναγιώτης, Παππαγεωργίου Παναγιώτης, Μπούφης Ἀνδρέας, Ἀντωνιάδης Κωνσταντῖνος, Παχνῆς Θωμᾶς, Μαγκανάρος Μιλτιάδης, Ἀλεξόπουλος Ἀθανάσιος, Πλατούτζας Λεωνίδας, Κλάγκας Ἰωάννης, Παρίσσης Νικήτας, Μαυρολιθαρίτης Χρῆστος, Μαυροδῆμος Ἐπαμινώνδας, Θεοφιλόπουλος Κωνσταντῖνος, Μερεντίτης Μιλτιάδης, Γεωργίου Λεωνίδας, Κλεομένης Ξενοφῶν, Γεωργαντᾶς Δημήτριος, Χάσπαρης Μιχαὴλ, Βουρτζάκης Ἰωάννης, Στρατηγόπουλος Νικόλαος, Γαϊτάνος Μιχαὴλ, Κοκκάλης Θεμιστοκλῆς, Καλιμπασέρης Πέτρος.

Ἀνθυπασπισταὶ οἱ κατὰ τὰς ἐξετάσεις εὐδοκιμήσαντες Ἐπιλοχίαι Δαγιάντης Βασίλειος, Κοκοράκης Στυλιανὸς, Πολυμενάκος Βασίλειος, Κοτίνης Ἰωάννης, Βασιλείου Ἀλέξανδρος, Κυπραῖος Γεώργιος.

Εἰς τὸ Ἱππικόν.

Ὑπίλαρχοι οἱ Ἀνθυπίλαρχοι Δημοτζέλιος Κωνσταντῖνος, Λευκαδίτης Νικόλαος.

Ἀνθυπίλαρχοι οἱ Ἀνθυπασπισταὶ Νούριος Θωμᾶς καὶ Ἀντώνοβιτζ Νικόλαος.

Ἀνθυπασπιστὴς ὁ κατὰ τὰς τελευταίας ἐξετάσεις εὐδοκιμήσας Ἐπιλοχίας Λομβαρδέας Δημήτριος.

Εἰς τὸ Πυροβολικόν.

Συνταγματάρχης ὁ Ἀντισυνταγματάρχης Κυδωνάκης Θωμᾶς διορισθεὶς Φρούραρχος Ναυπλίου.

Ταγματάρχαι οἱ Λοχαγοὶ Τουρνάκης Δημήτριος, Λεβίδης Μιλτιάδης.

Λοχαγὸς β'. τάξεως ὁ ὑπολοχαγὸς Δόξας Μιλτιάδης.

Ὑπολοχαγὸς ὁ ἀνθυπολοχαγὸς Κολέττης Ἰωάννης.

Εἰς τὸ Ὑλικὸν τοῦ Πυροβολικοῦ.

Ἀνθυπολοχαγὸς ὁ Ἀνθυπασπιστὴς Κοσμᾶς Ἰωάννης.

Ἀνθυπασπιστὴς ὁ κατὰ τὰς ἐξετάσεις εὐδοκιμήσας ἐπιλοχίας Βερνάρδος Σπυρίδων.

Εἰς τὸ Μηχανικόν.

Ὑπολοχαγοὶ οἱ ἀνθυπολοχαγοὶ Πανουργιᾶς Πανουργιᾶς, Ψαρροδῆμος Κωνσταντῖνος.

Ἀνθυπολοχαγοὶ οἱ ἀνθυπασπισταὶ Κωνσταντινίδης Ἰωάννης, Βακάλογλους Δούκας, Τζαβέλλας Ἰωάννης, Μακρυγιάννης Χρῆστος, Ἀποστόλου Γεώργιος.

Εἰς τὸ Ὑγειονομικόν.

Ἰατρὸς β'. τάξεως ὁ Ὑπίατρος Μανουσάκης Δημοσθένης.

Ὑπίατροι οἱ Ἀνθυπίατροι.

Κίτζου Δημήτριος, Τζαμόπουλος Δημήτριος, Μαντζούνης Παναγιώτης, Κοττάκης Ἐμμανουὴλ, Εὐσταθίου Εὐστάθιος, Στρατηγόπουλος Ἀριστείδης.

Ἀνθυπίατροι οἱ δόκιμοι Ἰατροὶ ἁ. τάξεως

Σκοῦφος Φωκίων, Παππαχαντζῆς Παυσανίας, Στεφανόπουλος Ἰωάννης, Σκοῦφος Ἰ. Δημήτριος, Πιέρρης Χ. Ἀλέξανδρος, Ἀσημάκης Ἀνδρέας, Νικολαΐδης Θεμιστοκλῆς, Κουλούρης Γεώργιος, Οἰκονομίδης Ἀριστείδης, Ὑποφαρμακοποιὸς ὁ ἀνθυποφαρμακοποιὸς Τζάννης Ἀριστείδης.

Ἀνθυποφαρμακοποιοὶ οἱ δόκιμοι φαρμακοποιοὶ ἁ. τάξεως

Θετταλὸς Πέτρος, Βαλαμόντης Σπυρίδων.

Εἰς τὸ Οἰκονομικόν.

Λοχαγὸς β'. τάξεως ὁ ὑπολοχαγὸς Γεωργόπουλος Νικόλαος.

Διωρίσθη

Εἰς τὸ Μηχανικὸν ὡς Ἀνθυπασπιστὴς ὁ κατὰ τὰς ἀπολυτηρίους ἐξετάσεις εὐδοκιμήσας μαθητὴς τῆς 7 τάξεως τοῦ στρατ. σχολείου Μανέτας Ἰωάννης.

Ὠνομάσθησαν

Λοχαγοὶ ἁ. τάξεως οἱ Λοχαγοὶ β' τάξεως

α) τῶν Γεν. Ἐπιτελῶν

Ἀντώνοβιτζ Μάρκος.

β) τοῦ Πεζικοῦ

Παππαδάκης Νικόλαος, Ματαΐδης Παῦλος, Δημητρόπουλος Κανέλλος, Μπίνας Ἀνδρέας, Ἀσπρέας Κωνσταντῖνος, Πετρουνάκος Πετρούνης, Ζωρόπουλος Ἀχιλλεύς.

γ) Τοῦ Πυροβολικοῦ

Μαγκίνας Ἀριστείδης.

Τοῦ Μηχανικοῦ

Κατζιώτης Δημοσθένης, Σέκερης Δημήτριος.

Ὠνομάσθησαν

Δόκιμοι ἰατροὶ ἁ. τάξεως οἱ δόκιμοι ἰατροὶ β'. τάξεως

Σισμάνης Εὐαγγέλης, Περδικίδης Γεώργιος, Τυπάλδος Ἰωάννης, Χαρίδημος Βασίλειος.

Δόκιμοι φαρμακοποιοὶ ἁ. τάξεως οἱ δόκιμοι φαρμακοποιοὶ β'. τάξεως

Βασιλάκης Κωνσταντῖνος, Παπαϊωάννου Σταῦρος, Χαμιζᾶς Ἀντώνιος.

Μετετέθησαν.

Οἱ Ἀντισυνταγματάρχαι τοῦ Πεζικοῦ

Καπετανάκης Ἀντώνιος ἀπὸ τὴν Κεντρικὴν ἀποθήκην τοῦ Ἱματισμοῦ εἰς τὸ 1ον τάγμα τῶν Εὐζώνων ὡς διοικητής.

Μπουκουβάλας Νικόλαος ἀπὸ τῆς θέσεως Φρουράρχου Ναυπλίου εἰς τὸ 1ον τοῦ πεζικοῦ ὡς διοικητὴς ἀντὶ τοῦ Ἀντισυνταγματάρχου Ἀρ. Καρνάλη, διορισθέντος Φρουράρχου Κερκύρας.

Διωρίσθησαν

Ὁ Ἀντισυνταγματάρχης τοῦ Μηχανικοῦ Δημ. Κόρπας προϊστάμενος τῆς Ἐπιθεωρήσεως τοῦ Μηχανικοῦ.

Οἱ Ταγματάρχαι τοῦ πυροβολικοῦ Σκοῦφος Ἰωάννης εἰς τὸ φρουραρχεῖον Ναυπλίου ὡς ὑποφρούραρχος, Πικέρνης Κωνσταντῖνος εἰς τὸ φρουραρχεῖον Ἀθηνῶν πρόεδρος τοῦ Οἰκονομικοῦ συμβουλίου, Νανίδης Γεώργιος εἰς τὴν γεν. Ἐφορείαν τοῦ ὑλικοῦ τοῦ πολέμου.

Ὁ ταγματάρχης τῶν Γενικῶν ἐπιτελῶν Πετμεζᾶς Σωτήριος εἰς τὸ στρατιωτικὸν σχολεῖον ὡς ὑποδιοικητὴς ἀντὶ τοῦ ταγματάρχου τοῦ μηχανικοῦ Μουσουδάκη Μιχαὴλ, διορισθέντος εἰς τὸ καθ' ἡμᾶς ὑπουργεῖον ὡς διευθυντοῦ τοῦ γραφείου τοῦ μηχανικοῦ, ἀντὶ τοῦ λοχαγοῦ τοῦ μηχανικοῦ Νικολάου Τσαμαδοῦ διορισθέντος εἰσηγητοῦ παρὰ τῷ αὐτῷ γραφείῳ.

Ὁ ταγματάρχης τοῦ Μηχανικοῦ Πετιμεζᾶς Γρηγόριος εἰς τὸ φρουραρχεῖον Κερκύρας ὡς ὑποφρούραρχος.

Ὁ λοχαγὸς τῶν γενικῶν ἐπιτελῶν Κοκκίδης Ἰφικράτης ὡς ὑπασπιστὴς τοῦ αὐτοῦ φρουραρχείου· καὶ ὁ ὑπολοχαγὸς τοῦ πυροβολικοῦ Μάνεσης Ἀριστόβουλος ὡς εἰσηγητὴς εἰς τὸ αὐτὸ φρουραρχεῖον.

Ὁ λοχαγὸς τῆς Οἰκονομίας Βλάσσης Χρῆστος εἰς τὴν γενικὴν ἐφορίαν τοῦ ὑλικοῦ τοῦ πολέμου.

Ὁ ὑπολοχαγὸς τοῦ Μηχανικοῦ Ἰωαννίδης Γεώρ. εἰς τὸ σῶμα τοῦ μηχανικοῦ.

Ἀνεκλήθησαν ἐκ τῆς διαθεσιμότητος

Ὁ ὑποστράτηγος Λ. Σμολένσκης διορισθεὶς ἐπιθεωρητὴς τοῦ στρατοῦ.

Ὁ ἰατρὸς Μαντζαράκης Ἰωάννης.

Ὁ λοχαγὸς τοῦ πυροβολικοῦ Δημ. Κλίμακας διορισθεὶς εἰς τὸ κατειργασμένον ὑλικόν.

Ἐτέθησαν εἰς διαθεσιμότητα

Οἱ συνταγματάρχαι Μίχου Ἀρτέμιος τοῦ πεζικοῦ καὶ Πετμεζᾶς Βασίλειος τοῦ μηχανικοῦ.

Ἀπεβίωσαν

α) ἐκ τῆς ἐνεργητικῆς φάλαγγος

Ὁ ὑποστράτηγος Τσόκρης Δημήτριος τὴν 3ην εἰς Ἀθήνας.

Ὁ συνταγματάρχης Καραμπίνης Γεώργιος τὴν 13ην εἰς Ἀθήνας.

β) Ἐκ τῆς προικοδοτημένης φάλαγγος

Ὁ λοχαγὸς Ἀποστολίδης Γεώργιος τὴν 4ην εἰς Χαλκίδα.

Ὁ ὑπολοχαγὸς Σεχιώτης Γεώργιος τὴν 13ην εἰς Τρίπολιν καὶ ὁ ἀνθυπολοχαγὸς Παππανικολάου Θεόδωρος τὴν 3ην εἰς Τρίπολιν.

γ) Ἐκ τῶν ἀποστράτων

Ὁ συνταγματάρχης Στουρνάρας Εὐθύμιος τὴν 8ην εἰς Αἰτωλικόν.

Ὁ ἀντιμοίραρχος Παντελῆς Δημήτριος τὴν 3ην εἰς Λαμίαν.

Ὁ ἱερεὺς α' τάξεως Οἰκονόμου Παππαθανάσιος τὴν 11ην εἰς χωρίον Ἀγᾶ.

Ὁ ἀντισυνταγματάρχης τοῦ ἱππικοῦ Ὑποφρούραρχος Ἀθηνῶν Δράκος Ἰωάννης τὴν 17ην εἰς Ἀθήνας.

Ἀριθ. Πρωτ. 9994. Αὔξ. ἀριθ. 24.

20. Μαΐου 1875.

Διέγερσις τοῦ ἀληθοῦς στρατιωτικοῦ φρονήματος ὡς πρὸς τὴν διαγωγὴν τοῦ στρατοῦ κατὰ τὰς προσεχεῖς βουλευτικὰς ἐκλογάς.

Ἀριθ. Πρωτ. 9992. Αὔξ. ἀριθ. 25.

20. Μαΐου 1875.

Σύστασις τριῶν ἀρχηγείων στρατοῦ διὰ τὴν ἀσφάλειαν κατὰ τὰς βουλευτικὰς ἐκλογάς.

Ἀριθ. Πρωτ. 9990. Αὔξ. ἀριθ. 26.

19. Μαΐου 1875.

Ἀναβάλλονται αἱ τῶν ὑπαξιωματικῶν ἐξετάσεις διὰ τὸν βαθμὸν τοῦ ἀνθυπασπιστοῦ μέχρι περαιώσεως τῶν βουλευτικῶν ἐκλογῶν.

Ἀριθ. Πρωτ. 10031. Αὔξ. ἀριθ. 27.

23. Μαΐου 1875.

Περὶ μισθοδοσίας τῶν ἀρτίως προβιβασθέντων ἀξιωματικῶν.

Ἀριθ. Πρωτ. 10909. Αὔξ. ἀριθ. 28.

24. Μαΐου 1875.

Πρόκειται περὶ τῶν εἰς τὸν βουλευτικὸν ἀγῶνα ἐκτεθησομένων ἀξιωματικῶν.